

ความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพ
การออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง
ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
**THE PERCEPTION OF TEACHERS, ADMINISTRATORS, AND
GUARDIANS TOWARD THE DROPPING OUT OF SCHOOLS
TO THE LABOR MARKET OF STUDENTS IN TAMBON
SONGHONG, SAKAEPRONG AND MUANGFANG,
AMPHOR MUANG, BURIRAM PROVINCE**

วิทยานิพนธ์
ของ
สุรชาติ กองธรรม

เลขที่:	๒๒๕๐๐
วันที่.....	
เลขเรียกหนังสือ.....	๗.....

พ ๘๔๕ A
๕.๓

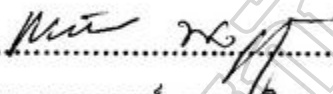
เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

มกราคม 2549

ISBN 974 - 692 - 301 - 3

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ
นายสุรชาติ กองธรรม แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

..........ประธานกรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิชิต พงศ์สุวรรณ)

..........กรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. หาญชัย อัมภพล)

..........กรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ละออง ภูเงิน)

..........กรรมการสอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รื่นรมย์ วัชรินทรางกูร)

..........กรรมการสอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไสวรัตน์ โสภภาพ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สงวน สหวงษ์)

วันที่ 25 เดือน มกราคม พ.ศ. 2549

ชื่อเรื่อง	ความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์		
ผู้วิจัย	สุรชาติ กองธรรม		
กรรมการควบคุม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล พงศ์สุวรรณ	ประธานกรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. หาญชัย อัมภผล	กรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ละออง ภูเงิน	กรรมการ	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา การบริหารการศึกษา	
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์ 2549	

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา และด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู จำนวน 228 คน และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 9 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 252 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน ได้แก่ ครูและผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นว่า สาเหตุสำคัญมาจาก บิดา มารดา ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี และสภาพแวดล้อมทางบ้านไม่เอื้ออำนวยต่อการมาเรียน
2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา ได้แก่ ครูและผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นว่า ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกเรียนกลางคัน และได้มีการวางแผนร่วมกันในการแก้ปัญหา
3. ด้านมาตรการการป้องกันการออกเรียนกลางคัน ได้แก่ ครูและผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นว่า ควรจัดให้มีการวางแผนร่วมกันในการป้องกันการออกกลางคัน
4. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

TITLE The Perception of Teachers, Administrators, and Guardians toward the Dropping out of Schools to the Labor Market of Students in Tambon Songhong, Sakaepdong and Muangfang, Amphor Muang, Buriram Province.

AUTHOR Surachat Kongtham

ADVISORS Assistant Professor Dr. Pornpimon Phongsuwan, Thesis - Advisor
Assistant Professor Dr. Hanchai Aumphaphon, Co – advisor
Assistant Professor Laong Phu-ngern, Co – advisor

DEGREE Master of Education **MAJOR** Educational Administration

SCHOOL Buriram Rajabhat University **YEAR** 2006

ABSTRACT

This research examined the perception of the teachers, administrators and guardians toward the dropping out of schools to the labor market of students in Tambon Songhong, Sakaepdong and Muangfang, Amphor Muang, Buriram Province. The three studied aspects were : the reasons for leaving schools, problem solving, and preventing the students' dropping out. The research informants were 228 teachers, 15 administrators, and 9 students. Totally, the number of the informants was 252. The research tools were interview and questionnaire. The study disclosed the following results:

1. The teachers and administrators reported that the reasons for the students' early leaving schools have deeply rooted from their own parents, poor family economic status, and poor family environment causing difficulty for their school attending.
2. The teachers and administrators indicated that the involved people have collaboratively resolved the dropouts' related problems.
3. The teachers and administrators suggested how to prevent students' dropping out of schools.
4. The perception of both groups of the teachers and administrators was different at the .01 level of significance.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ เนื่องจากได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล พงศ์สุวรรณ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชาญชัย อัมภากล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ละออง ภูเงิน กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตลอดจนผู้ช่วยศาสตราจารย์โสวัฒน์ โสภากล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรธรรมย์ วัชรินทรางกูร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและเสนอแนะเพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ นายสุพจน์ สิ้นแสงศ์วัฒน์ ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนนาโพธิ์พิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 4 นายดำรงรักษ์ สิงห์สุรศักดิ์ ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนสองห้องพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 1 และนายมานัส เวียงวิเศษ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมบุรีพิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเษก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 1 ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 1 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 1 ที่ให้ความร่วมมือและช่วยอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในกาววิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ บุคลากรครูภายในโรงเรียนสองห้องพิทยาคมและเพื่อนนักศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษารุ่นที่ 4 ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอน้อมบูชาแต่บูรพาจารย์ บิดา มารดา ทุกท่านที่อบรมสั่งสอนและวางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

สุรชาติ กองธรรม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	6
กระบวนการบริหาร.....	6
บทบาทของครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อโรงเรียนและชุมชน.....	7
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา.....	10
ระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง.....	12
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540.....	12
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.....	13
วิธีดำเนินการให้การศึกษาและคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กของภาครัฐ.....	15
นโยบายกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเกี่ยวกับแรงงานเด็ก.....	16
สาเหตุและมาตรการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
งานวิจัยในประเทศ.....	22
งานวิจัยต่างประเทศ.....	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
ประชากร.....	27
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	55
ความสำคัญของการวิจัย.....	55
วิธีดำเนินการวิจัย.....	56
สรุปผลการวิจัย.....	56
อภิปรายผล.....	58
ข้อเสนอแนะ.....	62
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	62
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	63
บรรณานุกรม.....	64

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	68
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	89
ภาคผนวก ค คำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	97
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	102

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่งและวุฒิการศึกษา.....	34
2 ความคิดเห็นของครูต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน ในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามขอบข่ายงาน 3 ด้าน.....	36
3 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียน เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามขอบข่ายงาน 3 ด้าน.....	40
4 ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียน เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามขอบข่ายงาน 3 ด้าน.....	44
5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพ การออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบล สะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามขอบข่ายงาน 3 ด้าน โดยรวมรายด้านและรายข้อ.....	48

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 แสดงระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน..... 11

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากข้อมูลในโรงเรียนที่ทำการสอนและในโรงเรียนใกล้เคียงพบว่า ในแต่ละปี มีนักเรียนที่กำลังเรียนในระดับการศึกษาภาคบังคับ ได้ออกจากโรงเรียนเพื่อไปทำงาน ตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ช่วยผู้ปกครอง ทำงานเกษตรในครอบครัว ไปทำงานก่อสร้างในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทำงานใช้แรงงานทั่วไป เป็นต้น ซึ่งสาเหตุต้องออกจาก โรงเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานนั้น อาจมาจากความยากจนของครอบครัว มาจากแนวคิดและ ค่านิยมของชุมชนและการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยังไม่กระจายไปสู่ภูมิภาค ทำให้บิดามารดาหรือ ผู้ปกครองของเด็กที่มีฐานะยากจน การศึกษาค่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาไม่สามารถเลี้ยงดูและ ให้การศึกษาแก่บุตรที่อยู่ในความอุปการะได้จึงให้เด็กออกไปทำงานเลี้ยงตนเอง และส่งรายได้ จากการทำงานกลับมาช่วยเหลือครอบครัว

จากปี พ.ศ. 2532 - 2537 มีเด็กที่จบการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 6) และไม่มีโอกาสศึกษาต่อ จำนวน 2.56 ล้านคน เด็กเหล่านี้ต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานในลักษณะ การทำงานช่วยเหลือครอบครัวในภาคการเกษตร และทำงานในภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเฉพาะจากการตรวจแรงงานในสถานประกอบการใน พ.ศ. 2536 ของกรมสวัสดิการและ คู้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พบว่า สถานประกอบการที่ผ่าน การตรวจแรงงานจำนวน 37,738 แห่ง จากสถานประกอบการทั้งสิ้น 220,00 แห่ง มีลูกจ้าง ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 29,552 คน ซึ่งส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการ ขนาดเล็กที่มีลูกจ้างต่ำกว่า 20 คน ซึ่งลูกจ้างเหล่านี้ มีระดับการศึกษาเพียงชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 เท่านั้น และขาดโอกาสที่จะได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น ขาดการศึกษาด้านทักษะฝีมือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจและอารมณ์ นอกจากนี้ เด็กเหล่านี้ยังมีการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม อยู่ในระดับต่ำกว่าปกติมาก (แรงงานจังหวัดบุรีรัมย์. 2542 : 7)

รัฐบาลสมัยที่ผ่านมาได้มีนโยบายในส่วนที่เกี่ยวกับแรงงานเด็กว่า ต้องส่งเสริมให้เด็ก ได้มีโอกาสศึกษามากขึ้น ขยายการศึกษาภาคบังคับจาก 6 ปี เป็น 9 ปี ซึ่งเด็กจะสามารถ เข้าสู่ตลาดแรงงานได้ก็ต่อเมื่อมีอายุ 15 ปีบริบูรณ์ อันเป็นวัยที่เหมาะสมต่อการเริ่มการทำงาน เนื่องจากมีวุฒิภาวะที่มากพอสมควร มีร่างกายเติบโตแข็งแรง มีความสามารถที่จะคู้มครอง ตนเองได้บ้าง มีความรู้ ความเข้าใจในการดำรงชีวิตในสังคมเมือง และการทำงานใน ภาคอุตสาหกรรม (แรงงานจังหวัดบุรีรัมย์. 2542 : 10)

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่อยู่ในช่วงการศึกษาภาคบังคับ ก็ยังมีการออกเรียนกลางคันและเข้าสู่ตลาดแรงงาน เป็นการเสียโอกาสทางการศึกษาของเยาวชนเหล่านั้น เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการด้านศึกษาของภาครัฐ อันดำเนินการตาม บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และตามบทบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

ผลการดำเนินงานในการจัดการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ ในปี พ.ศ. 2542 ซึ่งให้เห็นว่า การรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งหมายถึงเด็กที่มีอายุ 6 ปีบริบูรณ์เข้าปีที่ 7 เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 25,224 คน คิดเป็นร้อยละ 0.48 การรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับการศึกษาต่อให้ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนทั้งสิ้น 19,979 คน จากนักเรียนที่จบ การศึกษาทั้งสิ้น 22,005 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ในปีการศึกษา 2542 มีนักเรียนจำนวน 25,290 คน ออกกลางคัน จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 0.53 (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. 2543 : 4)

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่า ในปี พ.ศ. 2542 มีนักเรียนระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ ออกจากโรงเรียนเป็นจำนวนมาก ถ้าพิจารณาถึงปีอื่น ๆ และในโรงเรียน ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศก็คงจะมากกว่านี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจว่า บิดามารดา ผู้ปกครองเด็กเหล่านี้หรือบุคคลอื่น ๆ มีความคิดเห็นอย่างไรต่อการออกโรงเรียน กลางคันของนักเรียนเพื่อไปสู่ตลาดแรงงานแทนที่จะได้จบการศึกษาอย่างน้อยระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี เพื่อให้มีความรู้และทักษะทางอาชีพเพียงพอ มีความพร้อมทางสรีระร่างกาย ทางด้านสติ ปัญญาและอารมณ์ ที่จะทำงานให้มีประสิทธิภาพได้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังต้องการทราบถึงค่านิยมของชุมชนต่อการออกเรียนกลางคัน เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานเด็ก ดังนั้นการวิจัยนี้ จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแนวความคิดเห็นและ ค่านิยมของชุมชนต่อสภาพปัญหานักเรียนที่ออกเรียนกลางคัน ที่มีเหตุปัจจัยมาจากผู้วิจัยเอง ได้ประสบมาขณะได้ออกไปให้คำแนะนำและแนะแนวทางการศึกษาต่อในท้องถิ่น ที่โรงเรียน รับผิดชอบในการเรียนการสอนในช่วงปี พ.ศ. 2535 - 2544 ที่ได้จากการสัมผัสและพูดคุย กับบิดา มารดา และผู้ปกครองเด็ก (บางส่วน) ผู้ปกครองได้ให้ความเห็นว่า การศึกษาของ บุตรหลานนั้น เพียงแต่ให้จบการศึกษาระดับชั้นปีที่ 6 ก็เพียงพอแล้วและเห็นว่าการศึกษาที่ใช้ เวลา 9 ปี และ 12 ปี จะทำให้เสียเวลามาก สิ้นเปลืองทุนทรัพย์ ทำให้มีสภาพหนี้สินมาก เพราะต้องลงทุนส่งบุตรหลานไปเข้าโรงเรียน และเห็นว่าเด็กเมื่ออายุย่างเข้าช่วง 12 -13 ปี ก็ควรที่จะใช้แรงงานเพื่อรับจ้างหาเงินช่วยเหลือผู้ปกครองเพิ่มพูนฐานะของครอบครัวได้

จากความคิดเห็นของผู้ปกครองดังกล่าว เป็นสิ่งที่ผู้บริหารการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องหาทางทำความเข้าใจและเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อของผู้ปกครองให้ถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางของการปฏิรูปการศึกษาและโรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้สนองเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 ที่บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” และมาตรา 81 บัญญัติว่า “รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชน จัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา พัฒนาปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข” (พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ. 2542 : 10) และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและคุณธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 “การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” มาตรา 11 “บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับ ตามมาตรา 17 และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตลอดจนให้รับการศึกษา นอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว” (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. 2542 : 5 - 7)

นอกจากนี้ พระธรรมปิฎก (ป.อ.ประยุทธ์ ปยุตโต) (2546 : 13) ได้กล่าวไว้ว่า การที่เยาวชนได้รับการศึกษา มีความรู้ มีทักษะด้านต่าง ๆ นับว่าเป็นผลดีต่อประเทศชาติ และเป็นกำลังสำคัญของชาติเพราะเยาวชนเหล่านี้จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และจะช่วยพัฒนาประเทศชาติต่อไป อันเนื่องจากเหตุปัจจัยดังนี้ ปัญหาพลคือ กำลังปัญญา ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่มาก คนเราถ้าไม่มีกำลังปัญญาก็ลำบากแม้แต่ประเทศชาติใด ถ้าขาดกำลังปัญญาไม่มีความเข้มแข็งทางปัญญาก็ล้มหลังต้องตามเขาเรื่อยไป เพราะพลเมืองขาดคุณภาพ ไม่รู้เรื่องอะไรต่าง ๆ ไม่เท่าทันความเป็นไปในโลก คิดไม่ทันเขา จะทำอะไรก็ไม่สำเร็จ คนมีปัญญาจึงจะหาทางดำเนินการต่าง ๆ ให้ลุล่วงไปได้ ถ้ามองในแง่สังคมประเทศชาติ เราต้องให้เด็กมีการศึกษาอย่างดี ต้องช่วยให้เด็กเพิ่มปัญญา ต้องพัฒนาปัญญาของเด็ก โดยเฉพาะการหาความรู้ จะได้ให้ความรู้มาเป็นฐานความคิด และให้ความรู้คู่กับการแสดงความคิดเห็น

จากข้อความข้างต้นย่อมแสดงให้เห็นว่า การส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กได้รับการศึกษา และมีการพัฒนาปัญญาของเด็กนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก แต่การที่ผู้วิจัยได้ไปสอบถามผู้ปกครองของเด็กเกี่ยวกับค่านิยมในการให้การศึกษาและการใช้แรงงานเด็กนั้น ผู้ปกครองบางส่วนยังไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา แต่การสอบถามดังกล่าวเป็นการศึกษาข้อมูลที่ไม่เป็นระบบเท่าที่ควร ดังนั้น จึงต้องการที่จะศึกษาความคิดของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้ทราบรายละเอียดของปัญหาอย่างแท้จริง จะได้ชี้แจงให้บิดา มารดา ผู้ปกครอง ชุมชนและตัวของเด็กได้เข้าใจ มีความตระหนักคุณค่าในการศึกษา และให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ตามบทบัญญัติ มาตรา 43 และมาตรา 81 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และสอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการออกเรียนกลางคันของนักเรียน และเป็นข้อมูลสำหรับองค์กรส่วนท้องถิ่นที่อยู่ใกล้เคียง เพื่อจะช่วยกันวางแผนร่วมกับสถานศึกษาในด้านการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลตรงตามความต้องการต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู และผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ดังนี้

1. ใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อวางแผนกำหนดนโยบายการปฏิบัติงานของสถานศึกษา
2. ใช้เป็นสารสนเทศในการแนะแนวการศึกษาต่อของสถานศึกษา
3. ใช้เป็นข้อมูลเสนอต่อชุมชนได้เข้าใจปัญหา โดยเฉพาะต้องนำเสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อปรับนโยบายของสถานศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากร ได้แก่ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ปกครองนักเรียน ในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในปีการศึกษา 2548 จำนวน 15 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น จำนวน 243 คน และผู้ปกครองนักเรียนตำบลละ 3 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 9 คน

2. ตัวแปร

2.1 ตำแหน่ง

2.1.1 ครู

2.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา

2.2 ความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามกรอบความคิดเห็น 3 ด้าน คือ

2.2.1 ด้านสาเหตุของการออกเรียนกลางคัน

2.2.2 ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา

2.2.3 ด้านมาตรการการป้องกันการออกเรียนกลางคัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษابุรีรัมย์ เขต 1
2. ครู หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประจำชั้น หรือประจำกลุ่มสาระโรงเรียนในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษابุรีรัมย์ เขต 1
3. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษابุรีรัมย์เขต 1
4. การออกกลางคัน หมายถึง การออกจากโรงเรียนในระหว่างที่ยังไม่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
5. ตลาดแรงงาน หมายถึง การมาชุมนุมเพื่อใช้แรงงานของผู้ใช้แรงงาน และสถานประกอบการที่รับลูกจ้างเข้าทำงาน
6. การศึกษาภาคบังคับ หมายถึง การศึกษาที่มีการกำหนดระยะเวลาในการศึกษาเล่าเรียนและกำหนดช่วงอายุของผู้เข้าเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพการออกกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในครั้งนี้นำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 กระบวนการบริหาร
 - 1.2 บทบาทของครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อโรงเรียนและชุมชน
 - 1.3 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา
2. ระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540
 - 2.2 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
 - 2.3 วิธีดำเนินการให้การศึกษาและคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กของภาครัฐ
 - 2.4 นโยบายกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเกี่ยวกับแรงงานเด็ก
 - 2.5 สาเหตุและมาตรการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการบริหาร

กระบวนการในการบริหาร (Process of Administration) หรือหน้าที่ของนักบริหาร (Executive Function) ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน หรือที่เรียกว่า "POSDCoRB" มีดังนี้ (ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ และคนอื่น ๆ. 2542 : 66 – 73)

1. P (Planning) หมายถึง การวางแผนหรือการกำหนดโครงการในการบริหาร ผู้บริหารจะต้องมีการวางแผนอาจจะเป็นแผนระยะสั้นหรือแผนระยะยาว และจะต้องคำนึงอยู่เสมอว่า จะทำอะไร (What) ใครทำ (Who) ทำที่ไหน (Where) ทำเมื่อไร (When) และทำอย่างไร (How)

2. **O (Organization)** หมายถึง การจัดองค์การหรือการจัดหน่วยงาน โดยการจัดแบ่งงานขององค์การเป็นหน่วยงานย่อย พร้อมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน ตลอดจนกำหนดสายงาน การควบคุมบังคับบัญชาในลักษณะหน่วยงานหลัก (Line) หน่วยงานที่ปรึกษา (Staff) และ หน่วยงานช่วย (Auxiliary)

3. **S (Staffing)** หมายถึง การดำเนินการบริหารงานบุคคล เป็นกระบวนการ วางนโยบาย ระเบียบ กรรมวิธีในการดำเนินงานเกี่ยวกับตัวบุคคล ตั้งแต่การบรรจุแต่งตั้ง การฝึกอบรม การบำรุงขวัญ การเลื่อนระดับ การพิจารณาโทษ ตลอดจนการพ้นจากงาน

4. **D (Directing)** หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการ เป็นขั้นตอนสำคัญ ในกระบวนการบริหาร การสั่งการเป็นการตัดสินใจของผู้บริหารในการกำหนดให้ผู้ร่วมงาน ปฏิบัติ อาจเลือกได้ 2 วิธีคือ การสั่งการเป็นลายลักษณ์อักษร และการสั่งการด้วยวาจา

5. **Co (Coordinating)** หมายถึง การประสานงานระหว่างหน่วยงาน หรือ ตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการติดต่อสื่อสารภายในองค์การ การประสานงานเป็นการจัดให้คน ขององค์การทำงานให้ประสานกันโดยยึดหน้าที่ วัตถุประสงค์ และมาตรฐานการปฏิบัติงาน

6. **R (Reporting)** หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานและเป็นการประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทราบ

7. **B (Budgeting)** หมายถึง การบริหารงบประมาณการเงิน เงินเป็นปัจจัย สำคัญอีกประการหนึ่งในการบริหารงาน โดยการใช้งบประมาณอย่างประหยัดแต่ได้ผลคุ้มค่า จากกระบวนการบริหารทั้ง 7 ขั้นตอน สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการบริหาร จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนทั้ง 7 ขั้นตอน เพื่อให้การบริหารงานในหน่วยงานหรือองค์การ ไม่ว่าจะ เป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน จะต้องอาศัยความร่วมมือในการดำเนินงานจากทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้อง จึงจะทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามเป้าหมายที่ได้ร่วมกัน กำหนดไว้ ซึ่งกระบวนการบริหารยังสามารถนำมาดำเนินการแก้ไขปัญหาการออกเรียน กลางคันได้ โดยมีการวางแผนร่วมกันว่าจะดำเนินการอย่างไรและมีใครเป็นผู้ดำเนินการ ตลอดทั้งมีการเสนองบประมาณและจัดให้มีการมอบหมายงานเกี่ยวกับการออกเรียนกลางคัน เป็นการเฉพาะ คือจัดให้มีผู้รับผิดชอบหรือคณะทำงาน ผู้บริหารเป็นผู้วินิจฉัยสั่งการไปยัง คณะทำงานและจัดให้มีการประสานงานอย่างเป็นระบบ เมื่อดำเนินการแล้วต้องมีการรายงาน ให้ผู้บริหารทราบเป็นระยะเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาาร่วมกัน

บทบาทของครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อโรงเรียนและชุมชน

โรงเรียนเป็นสถาบันการศึกษาที่สำคัญของชุมชน มีบุคลากรดำเนินงานรับผิดชอบ ตามตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ดังนี้ (พนิจดา วีระชาติ. 2542 : 28 – 34)

บทบาทของผู้บริหารต่อโรงเรียน ผู้บริหารมีบทบาทที่สำคัญ ดังนี้

1. ดำเนินงานเพื่อมุ่งสู่ความเจริญงอกงามของผู้เรียนตามระดับการศึกษา
 2. นำปรัชญาการศึกษา จุดมุ่งหมายการศึกษา แผนการศึกษาแห่งชาติ การวางแผนพัฒนาการศึกษาต่าง ๆ แนวนโยบายของรัฐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนความรู้ความเข้าใจและความต้องการของชุมชน มาพิจารณาในการวางแผนปฏิบัติงานของโรงเรียน
 3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำความเข้าใจปรัชญา จุดมุ่งหมายของการศึกษา แผนการศึกษาแห่งชาติ การวางแผนการศึกษาในระดับต่าง ๆ แนวนโยบายของรัฐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชุมชนและความต้องการของชุมชน
 4. ให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีส่วนร่วมในการกำหนดปรัชญา จุดมุ่งหมายและวางแผนปฏิบัติงานของโรงเรียน
 5. จัดองค์การในการบริหารให้ชัดเจน ให้ทุกคนเข้าใจสายงาน ขอบข่ายของงาน และหน้าที่ความรับผิดชอบ
 6. ให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้าใจและยึดปรัชญา คุณธรรมและจรรยาบรรณของอาชีพเป็นหลักในการปฏิบัติงานร่วมกัน
 7. บำรุงขวัญ ส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังใจครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคน ให้ทำงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนและการศึกษา
 8. ทำคนให้เป็นผู้นำทางการศึกษา มีความคิดใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารงาน โดยยึดหลักประชาธิปไตย มีระเบียบแบบแผนและหลักในการทำงาน
 9. ทำคนเป็นแบบอย่างในการเสียสละเพื่องาน อุทิศเวลาให้แก่ราชการ มีความมุ่งมั่นอย่างจริงจัง
 10. ประชาสัมพันธ์และประสานงานกับประชาชน หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ให้มีความเข้าใจโรงเรียนเพื่อความก้าวหน้าของส่วนรวมและชุมชน
 11. ติดตามผลงาน และรายงานความเจริญก้าวหน้าของงานให้ทุกฝ่ายและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเป็นระยะ ตามโอกาสที่เหมาะสม
 12. แสดงให้เห็นถึงการมีใจกว้าง ยอมรับความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน ในการเสนอแนะให้ข้อคิดเห็นในการปรับปรุงงานและการบริหารต่าง ๆ
- บทบาทของผู้บริหารต่อชุมชน ดังนี้
1. ตระหนักในความสำคัญของชุมชน ที่จะต้องสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด
 2. กระตุ้นให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสนใจเอาใจใส่ในการศึกษา ทำความเข้าใจกับชุมชน ทำชุมชนให้เป็นประโยชน์ในการให้การศึกษา

3. ทำคนให้ชุมชนยอมรับนับถือในความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติตนทั้งใน
ด้านคุณธรรม ศีลธรรม วัฒนธรรม และการดำรงชีวิต

4. ทำคนให้สามารถติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี เข้าพบได้สะดวก

5. ผู้บริหารต้องเป็นผู้ที่รู้จักบุคคลในโรงเรียนดี รู้จักใช้บุคคลเหล่านั้นให้
เป็นประโยชน์และเป็นผู้นำในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

6. ต้องเป็นผู้กระตือรือร้นในการทำความเข้าใจกับชุมชน ร่วมมือกับชุมชน
และถือว่าการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเป็นหน้าที่ที่มีสำคัญอีกอย่างหนึ่ง

7. ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน หรือสนับสนุน
การส่งเสริมครูในโรงเรียน ให้พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องและสนองความต้องการของชุมชน
พัฒนาชุมชนไปในแนวทางที่ต้องการ

บทบาทของครูต่อโรงเรียน ดังนี้

1. ศึกษาทำความเข้าใจปรัชญา จุดมุ่งหมาย แผนการศึกษาแห่งชาติ
การวางแผนการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
แนวนโยบายของรัฐ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้เกิดผลดีแก่โรงเรียน

2. จัดโปรแกรมและกิจกรรมการเรียนการสอนแปลก ๆ ใหม่ ๆ น่าสนใจอยู่เสมอ

3. ให้ความร่วมมือในการจัดและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน

4. ให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นในการปรับปรุงงานของโรงเรียน

5. ให้ความรักความเมตตาปรานีและความหวังดีแก่นักเรียนอย่างแท้จริง ทั้งถึง
และเป็นธรรม ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน

6. ให้การต้อนรับและแสดงอัธยาศัยไมตรีอันดีแก่ผู้มาสัมพันธ์ติดต่อ

บทบาทของครูต่อชุมชน ดังนี้

1. ศึกษาทำความเข้าใจชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่

2. สร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน ประชาสัมพันธ์กิจการและการดำเนินงาน
ของโรงเรียนแก่ชุมชน

3. ทำตนเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน และร่วมมือกับชุมชนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

4. นำโรงเรียนเข้าสู่ชุมชนและนำชุมชนเข้าสู่โรงเรียน ให้นักเรียนและชุมชน
มีความรู้ ความเข้าใจชุมชนและโรงเรียนของตน และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน

5. ให้การศึกษาแก่ชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

6. ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน ให้สัมพันธ์สอดคล้องกับความเป็นอยู่และ
ความต้องการของชุมชน

บทบาทของนักการศึกษาต่อโรงเรียนและชุมชน มีดังนี้

1. เข้าใจขอบข่ายหน้าที่การงานและความรับผิดชอบของตน

2. ปฏิบัติงานในหน้าที่และความรับผิดชอบด้วยความเต็มใจ ภาคภูมิใจ

3. แต่งกายสะอาดเรียบร้อยและใช้วาจาสุภาพเหมาะสมต่อนักเรียนและผู้อื่น
4. ร่วมมือกับชุมชนในการทำงานต่าง ๆ ที่ได้รับอนุญาตและมอบหมาย
5. ดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างแก่ชุมชนตามสมควร

จากบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและนักการภารโรงต่อชุมชน สามารถสรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและนักการภารโรงต้องมีบทบาทและหน้าที่ในการดำเนินงานทางด้านการศึกษาร่วมกันทั้งทางโรงเรียนและชุมชน เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาให้ดำเนินไปตามความต้องการของทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาถือว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการวางแผนการดำเนินงานร่วมกับคณะครูและผู้บริหารโรงเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจในความจำเป็นในการจัดการศึกษาให้ชุมชนได้เกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าของการศึกษา ผู้ปกครองก็จะได้แนวคิดที่ถูกต้อง เข้าใจการจัดการศึกษาของโรงเรียนและจะให้การสนับสนุนช่วยเหลือโรงเรียน ตลอดทั้งให้การร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาการออกเรียนกลางคันต่อไป

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนนั้น จะต้องอาศัยการจัดกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา และกิจกรรมเสริมอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมกับบริบทและสภาพแวดล้อมของผู้เรียน ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน โดยมีนักการศึกษาได้ให้ความหมาย และหลักการในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนไว้ดังนี้

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาเพื่อให้เด็กนักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤติ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2547 : 4)

1. เพื่อให้โรงเรียนมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยมีกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือที่มีคุณภาพ และมีมาตรฐาน สามารถตรวจสอบได้
2. เพื่อส่งเสริมให้ครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษา บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน และองค์กรภายนอกมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดทำขึ้นตามแนวคิดการบริหารงานเชิงระบบที่มีโครงสร้างสำคัญ 3 องค์ประกอบได้แก่ ปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต โดยที่แต่ละองค์ประกอบมีรายละเอียดและมีปฏิสัมพันธ์กัน สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการปรับปรุงพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตามที่แสดงไว้ในภาพประกอบ 1 ดังนี้ (อภิชาติ เสรณีวิชัยกิจการ. 2547 : 59 – 64)

ภาพประกอบ 1 แสดงระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องตระหนักและรับผิดชอบ การบริหารจัดการวางระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนร่วมกับครูทุกคนในโรงเรียนรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยมีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1. ศึกษาสภาพและทิศทางการดำเนินงาน คือ ศึกษาและทำความเข้าใจนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาและศักยภาพของสถานศึกษาและบริบทในชุมชน
2. วางแผน คือ จัดสร้างทีมงานและสร้างความตระหนัก / เจตคติที่ดีในการทำงานแก่ทีมงาน กำหนดกลยุทธ์ กำหนดมาตรฐาน จัดทำแผนงาน / ปฏิทินปฏิบัติงาน ตลอดปีการศึกษา จัดทำสื่อ / นวัตกรรม สนับสนุนการดำเนินงาน
3. ดำเนินงานตามแผน คือ พัฒนาบุคลากรให้มีเจตคติ ความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการดำเนินงาน รวมทั้งการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและช่วยให้สามารถปฏิบัติงานตามระยะเวลาที่กำหนดอย่างราบรื่นและมีคุณภาพ
4. นิเทศ กำกับ ติดตาม เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และประสานความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

5. ประเมินเพื่อทบทวน เป็นการวัดประเมินผลการดำเนินงานด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

6. สรุป รายงานและประชาสัมพันธ์ คือ การจัดทำหลักฐาน สรุป รายงาน ประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้ต้องครอบคลุมจุดประสงค์ เป้าหมาย วิธีดำเนินงาน ผลการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนา

จากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สรุปได้ว่า การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จะต้องอาศัยกระบวนการในการดำเนินงานที่ทุกฝ่ายจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การดำเนินงานจึงจะประสบผลสำเร็จและถือได้ว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นระบบการป้องกันการออกเรียนกลางคันอีกแนวทางหนึ่ง เพราะว่ามีผู้ปกครองนักเรียนได้มีส่วนร่วมรับรู้ รับทราบการดำเนินการร่วมกัน ทางโรงเรียนก็จะได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงจากผู้ปกครองนักเรียน ทำให้สามารถวางแผนการป้องกันการออกเรียนกลางคันได้

ระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้มีเจตนาบ่งชี้ให้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนามนุษย์ คู่คุ้มครองสิทธิ สร้างความเสมอภาค ให้โอกาสทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงโดยในบทบัญญัติมาตรา 43 ที่บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอภาคกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐจะต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่นและเอกชน การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชน ภายใต้การกำกับ ดูแลของรัฐย่อมได้รับการคุ้มครอง และในบทบัญญัติมาตรา 81 ที่บัญญัติว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการศึกษา พัฒนาปรับปรุงการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดยเจตนารมณ์และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ต้องการให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนามนุษย์ ดังนั้น จึงเป็นที่มาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ. 2542 : 7)

ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์ (2542 : 16) ให้ทัศนะไว้ว่า สำหรับคนในวงการศึกษาดูว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นแรงผลักดันที่สำคัญยิ่งที่ทำให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะมาตรา 81 ที่ระบุไว้ชัดเจนจึงกลายเป็นเหตุผลหลักในการร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งจะเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารจัดการศึกษาของไทย

เพิ่มวรุช บุษปามาตะมิ่ง (2543 : 51) ให้ทัศนะไว้ว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้เปิดมิติใหม่ในวงการศึกษไทยไว้หลายประการ ที่สำคัญ เช่น การระบุให้บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง มีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (มาตรา 43) การกำหนดการศึกษาให้เป็นหน้าที่ของคนไทย (มาตรา 26) นอกจากนี้มาตรา 81 ยังเป็นจุดเริ่มต้นของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ถือว่าเป็นกฎหมายการศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย

สนอง เครือมาก (2543 : 86) ให้ทัศนะไว้ว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ 16 ของไทย และมาตรา 81 ของรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้มีการจัดทำกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ จึงทำให้เมืองไทยมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ขึ้นซึ่งถือว่าเป็นครั้งแรกที่ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และเป็นครั้งแรกที่มีการปฏิรูปการศึกษาโดยใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือ

จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 สามารถสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาจะต้องอาศัยกฎหมายแม่บท จึงจะทำให้การดำเนินงานทางด้านการศึกษาเป็นไปอย่างทั่วถึง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จึงเป็นกฎหมายที่ส่งผลต่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทำให้มีผลต่อการจัดการศึกษาทั้งประเทศให้ดำเนินไปพร้อมกัน และต้องจัดให้คนไทยทั้งประเทศโดยเฉพาะผู้ที่มีอายุอยู่ในระหว่างวัยเรียนจะต้องได้รับการศึกษาจากทางภาครัฐไม่น้อยกว่าสิบสองปีตามที่รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดไว้ โดยให้มีการจัดการศึกษาภาคบังคับเก้าปี ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

การปฏิรูปการศึกษาจะบรรลุตามเป้าหมายได้ ต้องอาศัยแนวทางในการดำเนินงานที่เป็นหลักสำคัญ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงเป็นกฎหมายที่มีความจำเป็นและสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ดังนี้

วิชัย ดันศิริ (2542 : 6) ให้ทัศนะไว้ว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับแรกของประเทศไทย ที่ปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ ตั้งแต่การกำหนดความมุ่งหมาย หลักการจัดการศึกษา สิทธิและหน้าที่ทาง

การศึกษา ระบบการศึกษา แนวการจัดการศึกษา การบริหารและการจัดการ มาตรฐานและ การประกันคุณภาพการศึกษา ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทรัพยากรและ การลงทุนเพื่อการศึกษาตลอดจนเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

พนม พงษ์ไพบูลย์ (2543 : 7) ให้ทัศนะไว้ว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาของประเทศไทย จะมีทิศทางชัดเจน มากขึ้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นการปฏิรูปการศึกษาครั้งใหญ่ของไทยที่ทุกคนให้ความสนใจและให้ ความสำคัญกับการดำเนินการให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ทุกคนตั้งความหวังไว้ว่ากฎหมายฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือสำหรับการปฏิรูปการศึกษา ในการพัฒนาคุณภาพคนให้มีความสามารถในการพัฒนาประเทศต่อไป

การจัดการศึกษามีเป้าหมายหลักคือเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองได้ และช่วยเหลือสังคมให้เกิดความสงบสุข ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อ พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6) และแนวการจัดการศึกษายังให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคนโดยยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคน สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (มาตรา 22) ในการจัดการศึกษาต้องเน้น ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสม ของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้ดำเนินการคือ เรื่องความรู้ทักษะใน การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (มาตรา 23) การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา ให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (มาตรา 24) (กรมสามัญศึกษา. 2542 : 7 -14)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 17 - 22) ได้กำหนดมาตรฐาน การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนคือ ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่พึงประสงค์ เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม ปฏิบัติตนตามระบอบประชาธิปไตย มีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนร่วม อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม เห็นคุณค่าและภูมิใจ ในภูมิปัญญาไทย ศิลปะ และวัฒนธรรมอันดีงามของไทย รู้จักตนเอง พึ่งตนเองได้ มีบุคลิกภาพที่ดี มีทักษะในการทำงานและมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต มีสุนทรีย์ สุขภาพกาย และสุขภาพจิต มีสุนทรีย์ภาพ และลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรีและกีฬา

จากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สามารถสรุปได้ว่า มนุษย์จะสมบูรณ์ได้ต้องอาศัยการศึกษาที่จัดได้สอดคล้องกับความเป็นจริงในสังคม การจัดการศึกษาจึงมีความจำเป็นต้องจัดอย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรมและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ดังนั้น ผู้เรียนจะมีคุณภาพได้จะต้องอาศัยการศึกษา การได้รับความรู้ การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด ผู้เรียนจะออกเรียนก่อนหรือออกเรียนกลางคันไม่ได้ จึงมีความจำเป็นต้องเรียนให้จบหลักสูตรของแต่ละช่วงชั้นและอย่างน้อยต้องเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดเอาไว้

วิธีดำเนินการให้การศึกษาและคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กของภาครัฐ

การจัดการศึกษา นอกจากจะจัดการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาแล้วยังมีความจำเป็นต้องดำเนินการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการไปใช้แรงงาน ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายแรงงานและการใช้แรงงานเด็ก เพื่อให้นักเรียนสามารถไปทำงานหารายได้ในช่วงปิดภาคเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับวัย

แรงงานเด็ก (Child Labor) หมายถึง ผู้ทำงานที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี หมายรวมถึงเด็กทุกคนที่ทำงานหรือลูกจ้างทั้งหมดที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และเด็กที่มีอายุระหว่าง 15 – 18 ปี ที่มีสภาพการทำงานที่ไม่เหมาะสมหรืออันตราย ส่วนคำว่า เด็กทำงาน (Child Workers) หมายถึง ลูกจ้างทั้งหมดที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี คือทั้งเด็กที่ทำงานถูกต้องตามกฎหมายและแรงงานเด็ก (สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543 : 1)

แรงงานเด็ก หมายถึง เด็กที่ทำงานเพื่อแลกเปลี่ยนแรงงานเป็นค่าจ้างซึ่งเป็นการทำงานบนพื้นฐานความสัมพันธ์แบบนายจ้างกับลูกจ้าง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543 : 1)

สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2543 : 2 - 4) รายงานว่า ปัญหาแรงงานเด็กเป็นปัญหาการละเมิดสิทธิเด็กที่สำคัญในสังคมไทย และมีการขยายปริมาณอย่างรวดเร็วควบคู่ไปกับการขยายตัวและการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้เนื่องมาจากผลของนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ ที่มุ่งเน้นภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก ส่งผลกระทบต่อภาคเกษตรและประชาชนในชนบทอย่างรุนแรง ผลการทบทวนงานวิจัยส่วนหนึ่งพบว่า สภาพการเคลื่อนย้ายแรงงานของเด็กที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2523 เป็นต้นมา แสดงให้เห็นถึงเด็กในชนบทจำนวนมากที่เรียนไม่จบการศึกษาภาคบังคับ หรือไม่มีโอกาสได้เรียนหนังสือในระดับที่สูงขึ้น ครอบครัวที่ส่งบุตรหลานไปขายแรงงานเป็นคนงานกรรมกรเหล่านี้ ไม่เห็นถึงคุณค่าของการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น กลับคิดว่าเด็กควรได้รับประสบการณ์จากการทำงานและมาช่วยเศรษฐกิจของครอบครัวมากกว่า แม้นคนเหล่านั้นจะตระหนักถึงปัญหาที่เด็กต้องเผชิญในการทำงาน แต่ยังคงคิดว่าเด็กสามารถทนปัญหาได้ แรงงาน

ส่วนใหญ่ที่พบจากการวิจัย เป็นแรงงานเด็กอพยพที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีเด็กยากจนบ้าง บางส่วนที่ทำงานช่วยครอบครัวในงานบริการต่าง ๆ หรือขายของตามท้องถนนแต่ไม่พบกลุ่มแรงงานเด็กต่างด้าว แรงงานเด็กจะอยู่กันอย่างกระจัดกระจายในพื้นที่ต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15 – 18 ปี และทำงานอยู่ในโรงงานหรือสถานประกอบการขนาดเล็ก เช่น โรงงานทำดอกไม้ เทียนหอม ทำตุ๊กตาให้เจ้า โรงงานพลาสติก โรงงานเย็บ – ปักผ้า รองลงมาเป็นการทำงานบริการ เช่น อยู่ซ่อมรถ ปั้มน้ำมัน และทำงานอิสระช่วยครอบครัวขายของประเภทต่าง ๆ เช่น ขายข้าวแกก อาหารปลา ขายเรียงเบอร์ ขายพวงมาลัย ลูกอม โบกรถ เฝ้ารถ เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 5) กล่าวว่า ในช่วงปิดเทอมจะเป็นช่วงเวลาที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความสุขมาก หลายคนจะใช้เวลาในช่วงนี้พักผ่อนบ้างก็ทำงานอดิเรกหรือไม่ก็ท่องเที่ยวพักผ่อนตามต่างจังหวัด แต่จะมีนักเรียนส่วนหนึ่งที่จะไม่ได้หยุดช่วงปิดเทอม เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจนจึงต้องทำงานในช่วงปิดเทอมเพื่อหารายได้ให้กับครอบครัว ซึ่งมีประเด็นปัญหาตามกฎหมายที่น่าพิจารณาว่า กรณีเด็กนักเรียนอายุ 13 ปี แต่ไม่ถึง 15 ปี ที่มีฐานะยากจนติดต่อสมัครงานในช่วงระยะเวลาปิดเทอมเพื่อหารายได้เป็นทุนการศึกษา โดยสถานศึกษาเป็นผู้ติดต่อสถานประกอบการขอส่งเด็กเข้าฝึกหัดงานเพื่อหาประสบการณ์ และสถานประกอบการได้จ่ายเงินเบี้ยเลี้ยงให้จะเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานหรือไม่ ถ้าดูตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2537 มาตรา 24 ซึ่งบัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการรับนักเรียนนิสิต นักศึกษาเข้าเป็นผู้รับการฝึกตามสัญญาที่ได้กำหนดไว้ ให้ดำเนินการไปตามหลักสูตรที่สถานประกอบการและสถานศึกษาได้ร่วมกันจัดทำขึ้น และให้ดำเนินการฝึกตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษา และนำไปแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันทำสัญญา

จากวิธีดำเนินการให้การศึกษาคู่มือคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กของภาครัฐ สามารถสรุปได้ว่า กฎหมายแรงงานมีผลคุ้มครองการใช้แรงงานเด็ก สถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อสามารถนำไปปฏิบัติในการทำงานได้

นโยบายกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเกี่ยวกับแรงงานเด็ก

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ได้กำหนดนโยบายสำหรับให้หน่วยงานในสังกัดยึดเป็นแนวทางการดำเนินงาน มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับแรงงานเด็กทั้งในประเด็นการสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานด้านเด็ก การส่งเสริมการมีงานทำที่ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยเฉพาะการปราบปรามผู้ล่อลวงเด็ก การพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อยกระดับความรู้ ความสามารถของเด็ก รวมทั้งการสร้างฐานสวัสดิการและความมั่นคงทางสังคมให้แก่เด็ก ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

1. เร่งรัดการปฏิบัติทั้งปวง เพื่อส่งเสริมการมีงานทำและการเพิ่มพูนรายได้ของประชาชนในประเทศและงานต่างประเทศ

2. มุ่งมั่นพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อยกระดับความรู้ความสามารถทั่วไป และความรู้ความสามารถพิเศษเฉพาะทาง ให้รองรับการเปลี่ยนแปลงในด้านการผลิต ทั้งภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและบริการของโลกและของภูมิภาค

3. สร้างฐานสวัสดิการสังคมและความมั่นคงทางสังคม ให้กับนายจ้าง ลูกจ้าง และผู้ด้อยโอกาสในสังคม โดยเฉพาะเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและคนพิการด้วยระบบบริการด้านสุขภาพอนามัย การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

วัตถุประสงค์

1. ด้านการป้องกันปัญหาแรงงานเด็ก

1.1 เพื่อป้องกันการเข้าสู่ตลาดแรงงานก่อนวัยอันสมควร

1.2 เพื่อป้องกันปัญหาการใช้แรงงานเด็กอย่างไม่เป็นธรรม และการใช้แรงงานเด็กที่ผิดกฎหมาย

1.3 เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กที่จำเป็นต้องเข้าสู่ตลาดแรงงาน

2. ด้านการคุ้มครองแรงงานเด็ก

2.1 เพื่อให้ความคุ้มครองแรงงานเด็กให้ทั่วถึง โดยไม่เลือกปฏิบัติต่อเพศและเชื้อชาติ

2.2 เพื่อให้แรงงานเด็กได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และทักษะในการทำงาน

3. ด้านการพัฒนากลไกการกำกับและดำเนินนโยบายด้านแรงงานเด็ก

3.1 เพื่อให้นโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานเด็กที่พัฒนาใหม่ได้รับการปฏิบัติอย่างจริงจัง

3.2 เพื่อให้มีความชัดเจนในการประสานนโยบาย รวมทั้งระบบข้อมูลเป้าหมาย

1. เป้าหมายด้านการป้องกันปัญหาแรงงานเด็ก

1.1 ต้องไม่มีการใช้แรงงานเด็กที่ผิดกฎหมายและไม่เป็นธรรม

1.2 เด็กทุกคนต้องได้รับโอกาสและทางเลือกในการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะในการประกอบอาชีพตลอดจนการเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต

1.3 มาตรฐานการใช้แรงงานเด็กต้องเป็นไปตามมาตรฐานสากล คือ ไม่ต่ำกว่า 15 ปี

2. เป้าหมายด้านการคุ้มครองแรงงานเด็ก

2.1 แรงงานเด็กได้รับการคุ้มครองอย่างทั่วถึงและไม่เลือกปฏิบัติต่อเพศและเชื้อชาติ

2.2 แรงงานเด็กได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือในการทำงานและได้รับการส่งเสริมให้มีพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

2.3 แรงงานเด็กได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานตามกฎหมายแรงงานอย่างทั่วถึงและได้รับการดูแลตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

3. เป้าหมายด้านการพัฒนาหลักการกำกับ และดำเนินนโยบายด้านแรงงานเด็ก

3.1 นโยบายและแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานเด็ก

พ.ศ. 2540 – 2544 ได้ถูกนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง

3.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนมีศักยภาพ

ในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานเด็กอย่างจริงจัง

3.3 มีระบบข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับแรงงานเด็ก เพื่อนำไปสู่การวางแผนและกำหนดนโยบายในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาแรงงานเด็ก

มาตรการ

มาตรการที่ 1 เร่งรัดการตรวจแรงงาน

มาตรการที่ 2 รณรงค์ประชาสัมพันธ์

มาตรการที่ 3 ให้ความรู้ด้านการใช้แรงงานเด็กแก่ผู้นำชุมชนและประชาชน

มาตรการที่ 4 จัดประชุมชี้แจงผู้ประกอบการและสำนักจัดหางานเอกชน

มาตรการที่ 5 จัดประชุมนายจ้างเพื่อชี้แจงการใช้แรงงานเด็ก

และกฎหมายคุ้มครองการใช้แรงงานเด็ก

มาตรการที่ 6 จัดทำทะเบียนแรงงานเด็กที่ออกไปทำงานต่างท้องที่

มาตรการที่ 7 จัดตั้งคณะกรรมการคณะทำงานเพื่อคุ้มครองแรงงานเด็ก

ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

มาตรการที่ 8 ขอความร่วมมือโรงพยาบาลต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดให้แจ้งเรื่องกรณีสงสัยว่ามีการใช้แรงงานเด็กโดยกดขี่และทารุณ

มาตรการที่ 9 จัดตั้งสำนักงานแรงงานกรุงเทพมหานคร

มาตรการที่ 10 แต่งตั้งพนักงานตรวจแรงงาน

มาตรการที่ 11 ขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น 9 ปี

มาตรการที่ 12 ส่งเสริมให้มีการฝึกอาชีพกับเด็กที่อยู่นอกระบบโรงเรียนอายุต่ำกว่า 15 ปี ลงมา

มาตรการที่ 13 จัดอบรมพนักงานตรวจแรงงาน

มาตรการที่ 14 จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติแรงงาน (ศปภ. กสร.) Hot – Line เพื่อรับแจ้งเหตุกรณีการใช้แรงงานเด็กอย่างไม่เป็นธรรม

มาตรการที่ 15 การแก้ไขกฎหมายเพื่อเพิ่มโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนกฎหมายคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับเด็ก

จากนโยบายกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเกี่ยวกับแรงงานเด็ก สามารถสรุปได้ว่า กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเกี่ยวกับแรงงานเด็ก ได้กำหนดนโยบายเพื่อป้องกันแรงงานเด็ก การคุ้มครองแรงงานเด็กและเป็นการพัฒนาฝีมือแรงงานเด็ก โดยคำนึงถึงสวัสดิการของเด็กให้ได้รับอย่างเป็นธรรม และทางโรงเรียนจะต้องนำความรู้เกี่ยวกับนโยบายเพื่อป้องกันแรงงานเด็กให้ทางชุมชนได้รับรู้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจว่าการให้บุตรหลานออกเรียนกลางคันไปประกอบอาชีพรับจ้างหรือขายแรงงานนั้นถูกต้องหรือไม่ก็จะเป็นการป้องกันการออกเรียนกลางคันได้อีกทางหนึ่ง

สาเหตุและมาตรการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน

1. สาเหตุของการออกเรียนกลางคันของนักเรียน

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2540 : 9 – 23) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกเรียนกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีดังนี้

1.1 การศึกษาของบิดามารดา การออกเรียนกลางคันของนักเรียนมีความเกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของบิดามารดา โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับการศึกษาของมารดามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลการเรียนของนักเรียนค่อนข้างสูง และระดับการศึกษาของมารดามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมครอบครัวของนักเรียนด้วย

1.2 การย้ายโรงเรียน ประเด็นการย้ายโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการออกเรียนกลางคันน้อยมาก นักวิจัยในอดีตจึงให้ความสำคัญในตัวแปรด้านนี้น้อย

1.3 การมีหัวหน้าครอบครัวเพียงคนเดียว การที่นักเรียนต้องอาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่เป็นพ่อแม่เพียงคนเดียว ในช่วงที่เป็นนักเรียนไม่ว่าจะเป็นสาเหตุการหย่าร้างหรือการเสียชีวิตก็ตาม แนวโน้มที่จะออกเรียนกลางคันมากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองที่เป็นพ่อแม่ทั้ง 2 คน และยังพบอีกว่านักเรียนที่มีพ่อแม่เพียงคนเดียวมากกว่าร้อยละ 50 มักจะมีฐานะยากจนผู้ปกครองเหล่านี้จึงไม่สามารถส่งเสริมในเรื่องการเรียนของบุตรได้อย่างเต็มที่

1.4 การเป็นชนกลุ่มน้อย คือชุมชนกลุ่มน้อยที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยกลาง เป็นภาษาพูดในชีวิตประจำวัน จึงทำให้ยากลำบากในการเรียนในโรงเรียน จึงทำให้ไม่สามารถเรียนรู้ได้ดีเท่านักเรียนคนอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาไทยกลางหรือภาษาที่ใกล้เคียงจึงส่งผลให้มีผลการเรียนต่ำและเป็นสาเหตุการออกเรียนกลางคันในเวลาต่อมา

1.5 เพศ ไม่ว่าจะเป็เพศชายหรือเพศหญิงอัตราเสี่ยงต่อการออกเรียนกลางคันอยู่ในระดับที่เท่ากัน

1.6 การเห็นความสำคัญทางการศึกษาของบิดามารดา หากผู้ปกครองหรือบิดามารดาเห็นความสำคัญของการศึกษาแล้ว ก็จะส่งผลให้การออกเรียนกลางคันลดลงได้

1.7 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวของนักเรียนจะมีผลต่อการเรียน และมีผลต่อการออกเรียนกลางคันของนักเรียน และยังเชื่อว่าปัจจัยเรื่องความยากจนเป็นปัจจัยหลักของการออกเรียนกลางคันของนักเรียนอีกด้วย

1.8 ผลการเรียน นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมักจะมีแนวโน้มที่จะเรียนไม่จบและออกเรียนกลางคันมาก

1.9 การเคยสอบตก การสอบตกกับผลการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำก็มักจะมีแนวโน้มเป็นผู้ที่เคยสอบตกมาก่อน

1.10 การทำการบ้าน นักเรียนที่ทำการบ้านเป็นประจำทำให้เขาใช้เวลาในการเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยทำการบ้าน และยังส่งผลต่อผลการเรียนอีกด้วย และในกรณีที่นักเรียนที่ไม่ทำการบ้านอาจถูกทำโทษจากผู้สอน การถูกตำหนิตัวคนเดียวทั้งจากทางบ้านและโรงเรียนทำให้นักเรียนเรียนช้ากว่านักเรียนคนอื่น ๆ และมีแนวโน้มต่อการออกเรียนกลางคันในที่สุด

1.11 การถูกทำโทษ การถูกทำโทษมักจะเกี่ยวข้องกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น การไม่ทำการบ้าน การขาดเรียน การทะเลาะวิวาท การติดยาเสพติด ชู้สาว ฯลฯ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุของการออกเรียนกลางคัน

1.12 สถิติปัญญา มีความเชื่อมั่นมานานแล้วว่า ตัวแปรสติปัญญามีผลโดยตรงกับผลการเรียนและส่งผลต่อการออกเรียนกลางคันทั้งในทางตรงและทางอ้อม

1.13 ทักษะคิดต่อการเรียนและโรงเรียน ทักษะคิดของนักเรียนที่มีต่อการเรียนและโรงเรียน ไม่ว่าจะผ่านทางบวกหรือทางลบก็จะสะท้อนมาในรูปของพฤติกรรมการเรียนและต่อโรงเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียน นำไปสู่ความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนได้

1.14 การเบื่อหน่ายต่อการเรียน และการเห็นว่าการเรียนเป็นเรื่องไม่สนุก ต่างก็เป็นความรู้สึกต่อการเรียน โดยมีความเชื่อว่านักเรียนยังมีความเบื่อหน่ายต่อการเรียนมากเท่าใด ก็ยิ่งจะมีแนวโน้มหรืออัตราการเสี่ยงต่อการออกเรียนกลางคันมากขึ้น

1.15 ปัจจัยด้านโรงเรียน เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการออกเรียนกลางคันของนักเรียนทั้งในส่วนของผลการเรียนที่ต่ำและการตกซ้ำชั้น

1.16 สภาพแวดล้อมชุมชน บทบาทหน้าที่ของชุมชนมีส่วนทำให้นักเรียนและพ่อแม่มีโอกาสใกล้ชิดกัน จนก่อให้เกิดเป็นรูปแบบและกลายมาเป็นต้นทุนทางสังคม ซึ่งส่งผลต่อการเรียนการสอนของนักเรียนในโรงเรียน และยังส่งผลต่อการออกเรียนกลางคันได้

1.17 การสนับสนุนทางบ้าน มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักเรียนและยังส่งผลต่อการออกเรียนกลางคันของนักเรียน โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนจากทางบ้านมีโอกาสเสี่ยงต่อการออกเรียนกลางคันน้อย

1.18 การขาดเรียน การขาดเรียนของนักเรียนย่อมจะต้องมีสาเหตุมาจากหลายสาเหตุอย่างไรก็ตามการที่นักเรียนไม่มาเรียนย่อมแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการเล่าเรียนลดลง ความตั้งใจในการเรียนน้อยลงและการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทางการเรียนลดลง และเมื่อกิจกรรมต่าง ๆ ในเรื่องการเรียนการเรียนลดลงย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและนำไปสู่การออกเรียนกลางคัน

1.19 พฤติกรรมเบี่ยงเบน คือพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในลักษณะที่ผิดเพี้ยนไปจากนักเรียนปกติทั่วไป เช่น พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด การประพฤติเสื่อมเสียต่าง ๆ หรือพฤติกรรมต่อต้านสังคม เป็นต้น

1.20 ความรู้สึกไม่ปลอดภัยในโรงเรียน เป็นความกลัวของนักเรียนที่จะถูกทำร้ายร่างกาย ทั้งจากเพื่อนนักเรียนโรงเรียนด้วยกันเอง หรือจากมาตรการทำโทษอย่างรุนแรงของโรงเรียนรวมทั้งความรุนแรงต่าง ๆ จากคู่อริต่างโรงเรียนต่างสถาบันที่เป็นศัตรูต่อกัน การรับรู้ความรุนแรงดังกล่าวสามารถนำไปสู่ความหวาดกลัวต่อความปลอดภัยในการมาเรียน และส่งผลต่อการมาเรียนหรือการออกเรียนกลางคันของนักเรียน

จากสาเหตุการออกเรียนกลางคันของนักเรียน สามารถสรุปได้ว่า สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้ให้เด็กต้องออกเรียนกลางคันมีหลายสาเหตุด้วยกันคือ สาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ สาเหตุทางด้านครอบครัว สาเหตุทางด้านนักเรียน สาเหตุทางด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนและสาเหตุทางด้านสิ่งแวดล้อม ครูจึงต้องมีการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อแก้ปัญหาการออกเรียนกลางคันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. มาตรการแก้ปัญหาการออกเรียนกลางคันของนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 75 90) ได้เสนอแนะมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนออกกลางคัน ดังนี้

2.1 มาตรการด้านการอำนวยความสะดวก โรงเรียนสามารถดำเนินการได้ ดังนี้

2.1.1 ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กให้เข้าใจถึงสิทธิเด็กขั้นพื้นฐานที่พึงได้รับ

2.1.2 สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ และปัจจัยที่จำเป็นในด้านการเรียนการสอน

2.1.3 ขอความร่วมมือจากชุมชน องค์กรเอกชนและท้องถิ่นเพื่อขอรับการสนับสนุนด้านทรัพยากรการศึกษา

2.1.4 สนับสนุนให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน

2.2 มาตรการด้านการบริหารจัดการ โรงเรียนสามารถดำเนินการได้ ดังนี้

2.2.1 สํารวจข้อมูลของนักเรียนแต่ละคน และติดตามดูแลสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

2.2.2 การติดต่อระหว่างบ้านกับโรงเรียน

2.2.3 จัดบริการอาหารกลางวันแก่นักเรียน

2.2.4 จัดสรรงบประมาณค่าอาหารเสริม (นม)

2.2.5 ส่งเสริมให้การร่วมมือประสานงาน และได้รับความร่วมมือ

ช่วยเหลือจากบุคลากรและหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

2.3 มาตรการด้านการเรียนการสอน โรงเรียนสามารถดำเนินการได้ ดังนี้

2.3.1 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดึงดูดความสนใจ

2.3.2 จัดกิจกรรมในด้านอาชีพท้องถิ่น

2.3.3 จัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน

2.3.4 จัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริม

2.4 มาตรการด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ โรงเรียนสามารถดำเนินการได้

ดังนี้

2.4.1 จัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความรู้และ

สามารถป้องกันภัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น

2.4.2 จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้น่าอยู่

ปลอดภัย อบอุ่นและสวยงาม

2.4.3 ปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ให้มีความมั่นคง

แข็งแรง เหมาะสม และปลอดภัยสำหรับเด็กในการใช้ชีวิตประจำวันในโรงเรียน

2.4.4 จัดกิจกรรมส่งเสริมสิทธิเด็ก ประกอบด้วย สิทธิในการอยู่รอด

ปลอดภัย การได้รับการพัฒนา การได้รับการคุ้มครอง และการมีส่วนร่วม

จากมาตรการแก้ปัญหาการออกเรียนกลางคันของนักเรียน สรุปได้ว่า ประเด็นสำคัญคือ การอำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียนทางด้านวัสดุอุปกรณ์และความร่วมมือกับชุมชน นอกจากนี้ ยังจัดให้มีการบริหารจัดการเกี่ยวกับอาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) และยังมีกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

การออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานตามความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษา มีงานวิจัยที่ใกล้เคียงและเกี่ยวข้องดังนี้

ปรีชา กันธิยะ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดและนโยบายของรัฐ และความคิดเห็นของชุมชนเกี่ยวกับการขยายโอกาสทางการศึกษาพบว่า ในด้านการขยายโอกาสเพื่อเพิ่มปริมาณชุมชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีการศึกษาสูง มีความเห็นว่าการขยายโอกาสทางการศึกษาเป็นสิ่งที่ดีและจำเป็น แต่ประชาชนที่มีฐานะยากจนและการศึกษาต่ำ

ไม่เห็นด้วยเพราะต้องการใช้แรงงานเด็ก ด้านการขยายโอกาสทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ นโยบายของรัฐมิได้กำหนดไว้แต่เป็นแนวคิดของผู้บริหารระดับสูงและหน่วยงานในระดับกรม ซึ่งชุมชนต้องการให้รัฐจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ด้านการขยายโอกาสทางการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาการใช้แรงงานเด็กนั้น นโยบายระดับสูงเห็นว่าควรให้นักเรียนเรียนต่อจะช่วยแก้ปัญหาแรงงานเด็ก ส่วนชุมชนต้องการใช้แรงงานเด็กในการช่วยเหลืองานบ้านและทำงานหาเงินจุนเจือครอบครัว ด้านข้อจำกัดของการดำเนินงาน มีข้อจำกัดในด้านงบประมาณไม่เพียงพอ บุคลากรขาดความชำนาญในการสอน การประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง ขาดการประสานงานของหน่วยงานในระดับต่าง ๆ ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่อยากจน และโรงเรียนจัดหลักสูตรไม่สนองความต้องการของท้องถิ่น

ลำเพย สนธิ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการออกเรียนกลางคันของนักเรียนในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างคือ ครูประจำชั้นและผู้ปกครองนักเรียนที่ออกเรียนกลางคัน จำนวน 120 คน พบว่า สาเหตุของปัญหาการออกเรียนกลางคัน ด้านนักเรียนคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษต่ำ ขาดเรียนบ่อย มีปัญหากับครู บางครั้งถูกครูลงโทษเพราะไม่ค่อยทำการบ้าน มีปัญหากับเพื่อน เจ็บป่วยค่อนข้างบ่อย ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนคือ ใช้เวลามากในการทำความเข้าใจบทเรียน ไม่ค่อยสนใจเข้ารับการสอนซ่อมเสริม ด้านบริการและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนคือ การติดต่อบริการระหว่างบ้านกับโรงเรียนไม่สม่ำเสมอ ด้านครอบครัวคือ ขาดการเอาใจใส่และดูแลจากผู้ปกครอง เนื่องจากผู้ปกครองต้องไปประกอบอาชีพ ด้านเศรษฐกิจและสังคมคือ รายได้ภายในครอบครัวไม่เพียงพอ และคนในชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้

ธรรมนอง สุวพานิช (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยสาเหตุการออกเรียนกลางคันของนักเรียนโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต ปีการศึกษา 2539 ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น กลุ่มประชากรจำนวน 110 คน พบว่า การออกเรียนกลางคันมีสาเหตุมาจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่ร้อยละ 74.33 มีความเห็นว่าการเข้าเรียนเพราะทราบว่า เรียนฟรี กินฟรี และอยู่ฟรี ไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ไม่เป็นที่พอใจที่คาดหวัง ร้อยละ 57.53 มีความจำเป็นที่จะต้องออกจากการศึกษาเพื่อไปทำงานช่วยพ่อแม่ ปัจจัยด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและเทคโนโลยี ร้อยละ 68.25 มีความคิดเห็นที่มาแล้วเรียนเพราะเข้าใจว่ามีสาขาคอมพิวเตอร์ ช่างและอื่น ๆ ที่เปิดให้เลือกได้ ร้อยละ 57.73 มีความคิดเห็นว่ามีเพื่อนชวนไปเรียนเพราะเห็นว่าสิ่งที่เรียนไม่ใช่ความถนัดของตน และด้านปัจจัยการเอื้ออำนวยความสะดวกสบาย ร้อยละ 60.00 มีความเห็นว่ามีกิจกรรมมากต้องตื่นแต่เช้าเพื่อทำโครงการ ร้อยละ 57.14 มีความเห็นว่าอาคารเรียนและอาคารอื่นอยู่ห่างไกลต้องเดินไกล ความคิดเห็นอื่น ๆ มีความเห็นว่าควรให้มีการจัดสวัสดิการกิจกรรม

ให้สอดคล้องกับความต้องการของวัยรุ่น เน้นกีฬา ดนตรี ครู พ่อแม่ ควรให้ความรัก ความเข้าใจ ดูแลให้คำปรึกษาได้ ควรมีการจัดระบบความปลอดภัยในหมู่บ้านให้รัดกุมขึ้น
 สำนักนโยบายและแผนการศึกษา (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ การออกเรียนกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2,210 คน พบว่า

1. ตัวแปรสาเหตุเกือบทั้งหมดมีอิทธิพลต่อการออกเรียนกลางคันของนักเรียนในระดับสูง ยกเว้นตัวแปรอายุ อาชีพบิดามารดา รายได้ของครอบครัว และการเคยถูกทำโทษ พักการเรียน
2. ตัวแปรการเป็นชนกลุ่มน้อย สภาพแวดล้อมทางบ้าน การเห็นความสำคัญของการศึกษา ความปลอดภัยในโรงเรียน สติปัญญา ความพึงพอใจในการเรียน การเบื่อหน่าย การเรียนและพฤติกรรมเบี่ยงเบนพบว่า มีอิทธิพลกับการออกเรียนกลางคันในระดับสูงแม้ว่าจะได้ควบคุมปัจจัยต่าง ๆ ทั้งหมดแล้ว
3. ตัวแปรอาชีพบิดามารดา รายได้ของครอบครัวและการถูกทำโทษให้พักการเรียน พบว่า ไม่มีอิทธิพลกับการออกเรียนกลางคันไม่ว่าจะควบคุมปัจจัยอื่น ๆ หรือไม่
4. ปัจจัยด้านประชากร ปัจจัยสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านพฤติกรรมนักเรียนทั้ง 6 ตัว ต่างก็มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมกับการออกกลางคัน
5. ในสภาพปกติ ตัวแปรสภาพแวดล้อมทางบ้านมีอิทธิพลต่อการออกเรียนกลางคันมากที่สุด ผู้ที่มีสภาพแวดล้อมทางบ้านไม่ดีมีโอกาสเสี่ยงต่อการออกเรียนกลางคันสูงกว่าผู้ที่มีสภาพแวดล้อมทางบ้านดีถึงเกือบ 7 เท่าครึ่ง รองลงมาคือ การเคยสอบตก การมีผู้ปกครองคนเดียว และความปลอดภัยในโรงเรียนตามลำดับ
6. ในสภาพแวดล้อมที่มีการควบคุมปัจจัยอื่น ๆ พบว่า ตัวแปรความปลอดภัยในโรงเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้าน และการเบื่อหน่ายต่อการเรียนพบว่า มีอิทธิพลต่อการออกเรียนกลางคันเพิ่มขึ้น ส่วนตัวแปรการเป็นชนกลุ่มน้อย การเห็นความสำคัญของการศึกษาของบิดามารดา การช่วยงานบ้าน ความพึงพอใจในการเรียนและพฤติกรรมเบี่ยงเบนพบว่า ส่งผลต่อการออกเรียนกลางคันลดลง

สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2543 : 24 – 25) รายงานว่า แรงงานเด็กที่ทำงานบ้าน ร้านค้า และโรงงานส่วนมากได้รับค่าแรงเป็นรายเดือน เฉลี่ยเดือนละ 1,000 – 2,000 บาท แต่บางครั้งนายจ้างอ้างว่าได้จ่ายเงินให้นายหน้าแล้ว เด็กจึงต้องทำงานชดใช้ตามจำนวนที่จ่ายไปก่อน ซึ่งลักษณะการทำงานของแรงงานเด็ก มีหลากหลายกระจายไปตามสถานประกอบการการผลิตและภาคบริการกว่า 70 ชนิด โดยกลุ่มหลัก ๆ คือ สิ่งทอ รองเท้า ก่อสร้าง อยู่ซ่อมรถ และปั้มน้ำมัน

โดยสรุป งานวิจัยในประเทศที่กล่าวมาข้างต้นจะกล่าวถึง สาเหตุของการออกเรียนกลางคันที่สำคัญเกิดจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจไม่ดี รายได้ของครอบครัวต่ำ ปัญหาสภาพแวดล้อมของนักเรียนส่งเสริมให้นักเรียนออกเรียนกลางคัน และการเบี่ยงเบนต่อการเรียนของนักเรียนเอง

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่ใกล้เคียงและเกี่ยวข้องกับการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน มีดังนี้

ม็อฟฟิต (Moffitt, 1981 : 152 - 156) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนต่อโรงเรียนและการเรียนเป็นปัจจัยที่ทำให้ให้นักเรียนออกเรียนกลางคันพบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อการออกเรียนกลางคันของนักเรียนด้วยเหตุผลที่ว่า ปัจจัยเหล่านี้เป็นประสบการณ์ที่นักเรียนได้รับระหว่างที่อยู่โรงเรียน ซึ่งนักเรียนจะพบปรากฏการณ์เช่นนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนกลายเป็นการรับรู้ที่ติดตัวตลอดไป เมื่อมีเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องมากระทบก็จะทำให้ระลึกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์ที่มากกระทบนั้นเป็นไปในทางสนับสนุนต่อทัศนคติของตนที่มีต่อโรงเรียนเป็นสาเหตุให้ตัดสินใจออกจากโรงเรียนได้ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อควบคุมตัวแปรด้านประชากร ด้านพื้นฐานครอบครัว สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ด้านจิตวิทยา และด้านพฤติกรรมนักเรียนแล้วปรากฏว่า การย้ายโรงเรียน การเคยสอบตกไม่มีความสัมพันธ์กับการออกเรียนกลางคันแต่อย่างใด แต่ตัวแปรการทำกรบ้าน ความปลอดภัยในโรงเรียน และผลการเรียน มีความสัมพันธ์กับการออกเรียนกลางคัน โดยที่ตัวแปรการทำกรบ้านมีความสัมพันธ์กับการออกเรียนกลางคันโดยผ่านปัจจัยด้านจิตวิทยา

แคทท์เทอร์วัลล์ (Catterall, 1986 : 147 - 148) ได้ศึกษาสภาพสังคม เศรษฐกิจเป็นผลกระทบต่อกรออกเรียนกลางคันของนักเรียนพบว่า การศึกษาของบิดามารดา การช่วยงานครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการออกเรียนกลางคันของนักเรียน ในขณะที่อาชีพของบิดามารดาและรายได้ของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการออกเรียนกลางคันแต่อย่างใด จากการที่การศึกษาของบิดามารดาและรายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการออกเรียนกลางคันของนักเรียนนั้นอาจเป็นเพราะว่า ยิ่งผู้ปกครองมีการศึกษาสูงขึ้นก็จะส่งผลให้มีรายได้สูงขึ้นและเมื่อมีรายได้สูงขึ้นก็จะทำให้สามารถสนับสนุนการศึกษาของบุตรได้ การออกเรียนกลางคันของนักเรียนก็จะมีแนวโน้มลดลง

เกอร์แมนด์ และริคาโด (Guzman & Ricardo, 2001 : 74) ให้ทัศนะไว้ว่า ข้อมูลจากการวิจัยเป็นตัวรองรับในสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาและความสำเร็จของนักเรียน โปรแกรมทางการศึกษาหลาย ๆ โปรแกรมที่ออกแบบมาเพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้อาจประสบความสำเร็จในการศึกษาในตัวโปรแกรมได้แสดงว่า ไม่ได้ทำการรวมความสำคัญต่อบุคคลและผลกระทบทางการพัฒนาทักษะในหลักสูตรเหล่านั้น จากการศึกษาบ่งชี้ว่า ทักษะในตัวบุคคลนั้นมี

ความสำคัญและสามารถนำไปใช้ได้ดีกว่าการบริการการศึกษาแบบผู้ใหญ่ ซึ่งจะมีการออกจากการเรียนก่อนที่พวกเขาจะได้รับประกาศนียบัตรทางการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษา

ซูซาน (Susan. 2001 : 117) ได้ศึกษาว่า การที่เด็กหลายคนต้องออกจากการศึกษาเร็วกว่าขึ้นเพราะ เด็กเหล่านี้จะถูกพักการเรียนหรือพ้นสภาพจากโรงเรียนก่อนที่จะศึกษาสำเร็จภาคบังคับ โดยไม่มีการศึกษาต่อในระดับวิทยาลัยหรือโรงเรียนอาชีวะ ซึ่งรัฐบาลได้สังเกตเห็นปัญหานี้ โรงเรียนและหน่วยงานอื่น ๆ ก็มีส่วนร่วมมากขึ้นในการแก้ปัญหา โดยการใช้โปรแกรมฝึกฝนความชำนาญร่วมกับการแก้ปัญหา แนวทางทฤษฎีหลังจากการฝึกฝนปฏิบัติคือ การดูแลเอาใจใส่ต่อเด็กมากขึ้นและอิทธิพลจากผู้ปกครองจะมีส่วนช่วยให้เด็กเหล่านี้ได้มีการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการเข้าถึงสังคมได้เป็นอย่างดี

ลี (Lee. 2001 : 317) ได้ศึกษาโรงเรียนโดยทั่วไปมีอัตราการออกจากการศึกษาอย่างต่อเนื่องของนักเรียนที่เป็นคนในท้องถิ่น การศึกษาหลายกรณีก่อนหน้านี้เป็นการพิสูจน์ให้เห็นถึงความล้มเหลวของการทำความเข้าใจในวัฒนธรรมของชาวพื้นเมือง จากการศึกษาที่นักวิจัยพบว่าทำไมนักเรียนที่เป็นคนในท้องถิ่นจึงออกจากโรงเรียนมัธยมเร็วกว่ากำหนด นั่นคือมีเรื่องของปัญหาความสัมพันธ์กับครู - อาจารย์ ยาเสพติดและการติดสุรา การขาดความรักและความอบอุ่นจากครอบครัว ลัทธิเหยียดหยามชนชาติ การขาดการชี้แนะที่เหมาะสม และการตั้งคร่ำครึก่อนวัยอันควร ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาที่ทำให้นักเรียนต้องออกจากการศึกษาก่อนจบจากการศึกษาภาคบังคับ

ฮอลล์ (Hall. 2001 : 242) ได้ศึกษากรณีการบ่งชี้และการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีแนวทัศนคติในความรู้สึกที่พวกเขาต้องอยู่ห่างไกลจากโรงเรียนและปัจจัยอื่น ๆ ในการเลือกโรงเรียนมัธยม ข้อมูลเก็บจากโรงเรียนมัธยมที่เป็นตัวเลือกโรงเรียนเดียวในเขตแถบชานเมือง ในรูปแบบกิ่งโครงสร้างจากการสอบถามอย่างไม่เป็นทางการกับนักเรียนมัธยม 40 คนพบว่า พวกเขามีที่พักอาศัยอยู่ไกลจากตัวโรงเรียน และปัญหาจากเรื่องฐานะของนักเรียน จึงเป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนออกจากการศึกษาก่อนที่จะจบการศึกษาภาคบังคับของโรงเรียน

โดยสรุป งานวิจัยต่างประเทศที่กล่าวมาข้างต้นจะกล่าวถึง สาเหตุที่ทำให้นักเรียนออกเรียนกลางคัน มีสาเหตุมาจาก ปัจจัยทางด้านโรงเรียน ซึ่งมีทั้งสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนและสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ที่ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในผลการเรียนของตน ตลอดทั้งรายได้ของครอบครัวก็เป็นปัจจัยที่ทำให้นักเรียนต้องออกเรียนกลางคันด้วย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ประชากร ประกอบด้วย
 - 1.1 ครู
 - 1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย
 - 2.1 แบบสัมภาษณ์
 - 2.2 แบบสอบถาม
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากร ได้แก่ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ปกครองนักเรียน ในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในปีการศึกษา 2548 จำนวน 15 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น จำนวน 243 คน และผู้ปกครองนักเรียนตำบลละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ดังนี้

1.1 แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้กับกลุ่มผู้ปกครองนักเรียน ที่มีบุตรออกเรียนกลางคันและอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

1.2 แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้กับกลุ่มครู และผู้บริหารสถานศึกษา ในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา โดยลักษณะเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ (Check Lists) จะมีคำตอบให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม ระดับความคิดของครูและผู้บริหารสถานศึกษา ต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบล สะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งสเกลเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แยกเป็น 3 ด้าน รวมทั้งสิ้น 45 ข้อ โดยให้กำหนดระดับของความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงแล้วกาเครื่องหมาย ✓ ลงในแบบสอบถาม โดยในแต่ละระดับจะตรวจให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ตรวจให้ 5 คะแนน
มาก	ตรวจให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	ตรวจให้ 3 คะแนน
น้อย	ตรวจให้ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ตรวจให้ 1 คะแนน

2. ขั้นตอนวิธีสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารตำรา บทความและรายงานการวิจัย เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ ทฤษฎี แนวคิด หลักการที่เกี่ยวข้องกับการออกเรียนกลางคัน เป็นหลักในการสร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม สำหรับวัดระดับระดับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน ในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ได้แบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ด้าน และได้แบบสอบถาม จำนวน 45 ข้อ

2. นำเสนอร่างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามไปให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ได้ตรวจสอบเพื่อพิจารณาตรวจแก้ไขเนื้อหาและสำนวนภาษาที่ใช้ ตลอดจนความถูกต้องเหมาะสม

3. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) เพื่อแก้ไขปรับปรุงความถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ได้คำถามที่ครอบคลุมและตรงกับสภาพความเป็นจริง โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ

3.1 นายสุพจน์ สิ้นสูงศ์วัฒน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนนาโพธิ์พิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4

3.2 นายดำรงรักษ์ สิงหสุศักดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสองห้องพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1

3.3 นายมานัส เวียงวิเศษ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมพิทยาคมรัชมังคลาภิเษก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1

4. ปรับปรุงแก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วนำไปให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำนวน 30 คน ได้แก่ ครู จำนวน 15 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยดำเนินการ ดังนี้

4.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยทดสอบด้วย t-test แล้วคัดเลือกอำนาจจำแนก (t) ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลปรากฏว่าได้ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 1.898 – 6.514 สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือวิจัยได้

4.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ถ้าค่า r มีค่า 0.8 ขึ้นไปถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูง ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น 0.9716 สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประสานงานกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์เพื่อขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลไปยังผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ผ่านไปยังผู้บริหารสถานศึกษา ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยกับบุคลากรในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. รวบรวมแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำมาแยกวิเคราะห์ตามความมุ่งหมาย
3. กรณีไม่ได้รับแบบสอบถามครบตามกำหนด ผู้วิจัยติดตามด้วยตัวเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะของเครื่องมือ ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ ดำเนินการ ดังนี้

การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีบุตรออกเรียนกลางคัน และอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในกรอบความคิดทั้ง 3 ด้าน นำเสนอเป็นความเรียง

2. แบบสอบถาม ดำเนินการ ดังนี้

ข้อมูล

2.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์

2.2 ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

2.3 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และหาร้อยละ (Percentage) นำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

2.4 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อสภาพการออกเรียนกลางคืนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย และจัดอันดับเป็นรายชื่อแล้วนำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

2.5 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคืนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้ t-test โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระแก่กัน

2.6 ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences)

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

การแปลความหมายของข้อมูลระดับความคิดเห็นโดยหาค่าเฉลี่ยเป็นรายชื่อ รายด้าน และโดยรวม ดังนี้ (Best, 1963 : 204 - 208)

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน จำนวนข้อมูล

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

4. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้ t-test (ประสิทธิ์

สุวรรณรักษ์. 2542 : 260)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{n}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
	\bar{X}_H	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนสูง
	\bar{X}_L	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
	S_H^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนสูง
	S_L^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
	n	แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงและต่ำที่นำมาวิเคราะห์

4.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา

(Alpha Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 96)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{s_i^2} \right]$$

- เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 s_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
 Rajabhat University

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้เสนอผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

- \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
- SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
- n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม
- $*$ แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- $**$ แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะของเครื่องมือ และลำดับขั้นตามวิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows ดังนี้

1. แบบสอบถาม ดำเนินการ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยและจัดอันดับเป็นรายชื่อ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ใช้ t-test โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระแก่กัน (Independent Sample)

2. แบบสัมภาษณ์ ดำเนินการดังนี้

การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีบุตรออกเรียนกลางคัน และอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในกรอบความคิด 3 ด้าน นำเสนอเป็นความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง และวุฒิการศึกษา

สภาพภาพของ กลุ่มตัวอย่าง	ครู		ผู้บริหารสถานศึกษา	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	95	43.18	15	100
หญิง	125	56.82	0	0
อายุ				
30 – 40 ปี	47	21.36	2	13.33
41 – 50 ปี	120	54.55	9	60.00
51 ปีขึ้นไป	53	24.09	4	26.66
ตำแหน่ง	220	96.49	15	100
วุฒิการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	2.27	0	0
ระดับปริญญาตรี	208	94.55	12	80.00
สูงกว่าปริญญาตรี	7	3.18	3	20.00

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครู จำนวน 220 คน (ร้อยละ 96.49) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน (ร้อยละ 100)

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศที่เป็นครูเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 125 คน (ร้อยละ 56.82) ครูเพศชาย จำนวน 95 คน (ร้อยละ 43.18) ผู้บริหารสถานศึกษาทั้งหมดเป็นเพศชาย จำนวน 15 คน (ร้อยละ 100)

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุที่เป็นครูมากที่สุดอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 102 คน (ร้อยละ 54.55) น้อยที่สุดคืออายุ 30 – 40 ปี จำนวน 47 คน (ร้อยละ 21.36) ผู้บริหารสถานศึกษามากที่สุดคืออายุ 41 – 50 ปี จำนวน 9 คน (ร้อยละ 60.00) น้อยที่สุด 30 – 40 ปี จำนวน 2 คน (ร้อยละ 13.33)

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษาที่เป็นครูมากที่สุดคือระดับปริญญาตรี จำนวน 208 คน (ร้อยละ 94.55) น้อยที่สุดเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน (ร้อยละ 2.27) ผู้บริหารสถานศึกษามากที่สุดคือระดับปริญญาตรี จำนวน 12 คน (ร้อยละ 80.00)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคัน
ของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองแฝง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ปรากฏดังตาราง 2-4 ดังนี้

ตาราง 2 ความคิดเห็นของครูต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน
ในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองแฝง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
ตามขอบข่ายงาน 3 ด้าน

รายการ	ครู			อันดับที่
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน	3.35	.61	ปานกลาง	2
1. สภาพแวดล้อมทางบ้านที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการมาเรียน	3.76	.87	มาก	3
2. บิดา มารดา เป็นสาเหตุสำคัญของ การออกเรียนกลางคัน	3.90	.79	มาก	1
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ	3.53	.89	มาก	7
4. ผู้ปกครองไม่ให้การสนับสนุน	3.37	1.00	ปานกลาง	9
5. การขาดเรียนบ่อย ๆ	3.43	.84	ปานกลาง	8
6. การถูกลงโทษที่รุนแรง	3.28	.93	ปานกลาง	10
7. สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	3.02	1.02	ปานกลาง	12
8. ระดับสติปัญญาของผู้เรียน	3.28	.78	ปานกลาง	10
9. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่ดี	3.80	.93	มาก	2
10. การเมื่อนำมาต่อการเรียน	3.54	.87	มาก	6
11. ความไม่ปลอดภัยในโรงเรียน	2.95	.99	ปานกลาง	13
12. นโยบายของโรงเรียนไม่ชัดเจน	2.67	1.09	ปานกลาง	14
13. ผู้เรียนมีปัญหาส่วนตัว	2.55	1.09	ปานกลาง	15
14. การจัดการกรรมการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมและไม่สร้างความสนใจของผู้เรียน	3.66	.92	มาก	4
15. มีการย้ายโรงเรียนบ่อย ๆ	3.57	.87	มาก	5

ตาราง 2 (ต่อ)

รายการ	ครู			อันดับที่
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา	3.26	.71	ปานกลาง	3
16. มีการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล และหาแนวทางแก้ไข	3.26	.98	ปานกลาง	6
17. ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับ บริบทของแต่ละโรงเรียน	3.25	.90	ปานกลาง	8
18. มีการประชาสัมพันธ์นโยบายของโรงเรียน อย่างทั่วถึง	3.21	.86	ปานกลาง	12
19. ในโรงเรียนมีการอบรมให้ความรู้กับนักเรียน ที่มีปัญหาการออกเรียนกลางคัน	2.71	1.19	ปานกลาง	15
20. ครู ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไข ปัญหา	3.59	.99	มาก	2
21. ให้ความสำคัญกับผู้เรียนที่มีปัญหาและร่วมกัน หาแนวทางแก้ไข	3.22	1.03	ปานกลาง	10
22. จัดกิจกรรมที่สามารถตอบสนองความต้องการ ของนักเรียนอย่างทั่วถึง	3.46	1.00	ปานกลาง	5
23. ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การออกเรียนกลางคันมีการวางแผนร่วมกัน	3.80	.99	มาก	1
24. ให้การศึกษาแก่ชุมชนเกี่ยวกับ การออกเรียนกลางคัน	3.29	.90	ปานกลาง	7
25. ผู้ปกครองนักเรียนให้การสนับสนุน	3.49	.90	ปานกลาง	4
26. ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่ผู้เรียนทุกคน	3.22	.96	ปานกลาง	10
27. มีการประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบ เป็นระยะ	2.85	.99	ปานกลาง	13
28. ครูปรับปรุงเทคนิควิธีการสอนให้เหมาะสม	2.73	1.05	ปานกลาง	14
29. ประชุมแต่งตั้งครูรับผิดชอบนักเรียนที่มีปัญหา	3.24	.96	ปานกลาง	9
30. มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชน	3.56	.94	มาก	3

ตาราง 2 (ต่อ)

รายการ	ครู			อันดับที่
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน	3.42	.70	ปานกลาง	1
31. ศึกษาสภาพและทิศทางในการดำเนินงานป้องกันการออกเรียนกลางคัน	3.79	.98	มาก	2
32. จัดบรรยากาศในโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการสอน	3.56	1.03	มาก	7
33. จัดให้มีการส่งเสริมนักเรียนที่ทำความดี	3.16	1.03	ปานกลาง	11
34. จัดกิจกรรมเสริมการเรียน	2.94	1.11	ปานกลาง	14
35. จัดสรรวัสดุอุปกรณ์ให้กับนักเรียนที่มีปัญหา	3.54	.94	มาก	8
36. จัดให้มีบริการอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา	3.09	1.01	ปานกลาง	12
37. ขอความร่วมมือกับชุมชนในด้านวัสดุอุปกรณ์	3.01	1.03	ปานกลาง	13
38. จัดให้การนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นระบบ	3.71	.93	มาก	5
39. จัดให้มีการสำรวจข้อมูลนักเรียนในแต่ละด้าน	3.78	.99	มาก	3
40. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.74	.88	มาก	4
41. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้	3.32	1.05	ปานกลาง	9
42. จัดให้มีการวางแผนการป้องกันการออกเรียนกลางคันร่วมกัน	3.96	.86	มาก	1
43. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เร้าความสนใจของผู้เรียน	3.62	1.02	มาก	6
44. จัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาชีพในท้องถิ่น	3.24	1.08	ปานกลาง	10
45. จัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนยากจน	2.90	1.09	ปานกลาง	15
รวมเฉลี่ย	3.34	.64	ปานกลาง	

จากตาราง 2 พบว่า ความคิดเห็นของครูต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีดังนี้ คือ

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.90$) คือ บิดา มารดา เป็นสาเหตุสำคัญของการออกเรียนกลางคัน อันดับ 2 ($\bar{X} = 3.80$) คือ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่ดี และอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.76$) คือ สภาพแวดล้อมทางบ้านไม่เอื้ออำนวยต่อการมาเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.55$) คือ ผู้เรียนมีปัญหาส่วนตัว

2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.80$) คือ ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกเรียนกลางคันมีการวางแผนร่วมกัน อันดับ 2 ($\bar{X} = 3.59$) คือ ครู ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.56$) คือ มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.71$) คือ ในโรงเรียนมีการอบรมให้ความรู้กับนักเรียนที่มีปัญหาการออกเรียนกลางคัน

3. ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.96$) คือ จัดให้มีการวางแผนการป้องกันการออกเรียนกลางคันร่วมกัน อันดับ 2 ($\bar{X} = 3.79$) คือ ศึกษาสภาพและทิศทางในการดำเนินงานป้องกันการออกเรียนกลางคัน และอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.78$) คือ จัดให้มีการสำรวจข้อมูลนักเรียนในแต่ละด้าน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.90$) คือ จัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนยากจน

ตาราง 3 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียน เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน ในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามขอบข่ายงาน 3 ด้าน

รายการ	ผู้บริหารสถานศึกษา			อันดับที่
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน	3.68	.46	มาก	2
1. สภาพแวดล้อมทางบ้านที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการมาเรียน	4.20	.77	มาก	3
2. บิดา มารดา เป็นสาเหตุสำคัญของ การออกเรียนกลางคัน	4.13	.74	มาก	4
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ	3.53	1.25	มาก	11
4. ผู้ปกครองไม่ให้การสนับสนุน	3.67	.97	มาก	10
5. การขาดเรียนบ่อย ๆ	4.07	.45	มาก	5
6. การถูกลงโทษที่รุนแรง	3.87	.74	มาก	8
7. สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	3.80	1.04	มาก	9
8. ระดับสติปัญญาของผู้เรียน	3.93	.79	มาก	7
9. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่ดี	4.60	.73	มากที่สุด	1
10. การเบียดเบียนต่อการเรียน	3.53	1.25	มาก	11
11. ความไม่ปลอดภัยในโรงเรียน	3.13	.91	ปานกลาง	13
12. นโยบายของโรงเรียนไม่ชัดเจน	2.33	.81	น้อย	14
13. ผู้เรียนมีปัญหาส่วนตัว	2.00	.84	น้อย	15
14. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมและไม่เร้าความสนใจของผู้เรียน	4.40	.50	มาก	2
15. มีการย้ายโรงเรียนบ่อย ๆ	4.00	.92	มาก	6
ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา	3.67	.58	มาก	3
16. มีการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล และหาแนวทางแก้ไข	4.27	.70	มาก	2
17. ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน	3.67	.81	มาก	11

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหารสถานศึกษา			อันดับที่
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
18. มีการประชาสัมพันธ์นโยบายของโรงเรียนอย่างทั่วถึง	4.07	.70	มาก	4
19. ในโรงเรียนมีการอบรมให้ความรู้กับนักเรียนที่มีปัญหาการออกเรียนกลางคัน	2.73	1.53	ปานกลาง	14
20. ครู ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา	3.93	.96	มาก	5
21. ให้ความสำคัญกับผู้เรียนที่มีปัญหาและร่วมกันหาแนวทางแก้ไข	3.27	1.28	ปานกลาง	13
22. จัดกิจกรรมที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนอย่างทั่วถึง	4.20	1.01	มาก	3
23. ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การออกเรียนกลางคันมีการวางแผนร่วมกัน	4.60	.73	มากที่สุด	1
24. ให้การศึกษาแก่ชุมชนเกี่ยวกับการออกเรียนกลางคัน	3.80	1.08	มาก	8
25. ผู้ปกครองนักเรียนให้การสนับสนุน	3.80	1.08	มาก	8
26. ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่ผู้เรียนทุกคน	3.73	.88	มาก	10
27. มีการประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบเป็นระยะ	3.00	.84	ปานกลาง	12
28. ครูปรับปรุงเทคนิควิธีสอนให้เหมาะสม	2.13	1.06	น้อย	15
29. ประชุมแต่งตั้งครูรับผิดชอบนักเรียนที่มีปัญหา	3.87	.74	มาก	7
30. มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	3.93	1.28	มาก	5
ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน	4.26	.62	มาก	1
31. ศึกษาสภาพและทิศทางในการดำเนินงานป้องกันการออกเรียนกลางคัน	4.33	.72	มาก	6
32. จัดบรรยากาศในโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.27	1.38	มาก	9
33. จัดให้มีการส่งเสริมนักเรียนที่ทำความดี	4.13	.91	มาก	10
34. จัดกิจกรรมเสริมการเรียน	4.00	1.00	มาก	11
35. จัดสรรวัสดุอุปกรณ์ให้กับนักเรียนที่มีปัญหา	4.40	.82	มาก	5

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหารสถานศึกษา			อันดับที่
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
36. จัดให้มีบริการอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา	3.60	.50	มาก	15
37. ขอความร่วมมือกับชุมชนในด้านวัสดุอุปกรณ์	3.87	1.06	มาก	14
38. จัดให้การนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นระบบ	4.80	.41	มากที่สุด	2
39. จัดให้มีการสำรวจข้อมูลนักเรียนในแต่ละด้าน	4.47	.74	มาก	4
40. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.87	.35	มากที่สุด	1
41. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้	4.00	.84	มาก	11
42. จัดให้มีการวางแผนการป้องกัน การออกเรียนกลางคันร่วมกัน	4.53	.51	มาก	3
43. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างความสนใจ ของผู้เรียน	4.33	.81	มาก	6
44. จัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาชีพในท้องถิ่น	4.33	.81	มาก	6
45. จัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนยากจน	4.00	.84	มาก	11
รวมเฉลี่ย	3.87	.52	มาก	

จากตาราง 3 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีดังนี้คือ

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.60$) คือ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่ดี อันดับ 2 ($\bar{X} = 4.40$) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมและไม่สร้างความสนใจของผู้เรียน และอันดับ 3 ($\bar{X} = 4.20$) คือ สภาพแวดล้อมทางบ้านไม่เอื้ออำนวยต่อการมาเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.00$) คือ ผู้เรียนมีปัญหาส่วนตัว

2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.60$) คือ ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การออกเรียนกลางคันมีการวางแผนร่วมกัน อันดับ 2 ($\bar{X} = 4.27$) คือ มีการศึกษา

นักเรียนเป็นรายบุคคลและหาแนวทางแก้ไข และอันดับ 3 ($\bar{X} = 4.20$) คือ จัดกิจกรรมที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนอย่างทั่วถึง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.13$) คือ ครูปรับปรุงเทคนิควิธีสอนให้เหมาะสม

3. ตำนมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.87$) คือ จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อันดับ 2 ($\bar{X} = 4.80$) คือ จัดให้มีการนิเทศกำกับ ติดตาม อย่างเป็นระบบ และอันดับ 3 ($\bar{X} = 4.53$) คือ จัดให้มีการวางแผนการป้องกันการออกเรียนกลางคันร่วมกัน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.60$) คือ จัดให้มีบริการอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา

ตาราง 4 ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียน เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามขอบข่ายงาน 3 ด้าน

รายการ	รวม			อันดับที่
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน	3.37	.61	ปานกลาง	2
1. สภาพแวดล้อมทางบ้านที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการมาเรียน	3.79	.87	มาก	3
2. บิดา มารดา เป็นสาเหตุสำคัญของการออกเรียนกลางคัน	3.91	.79	มาก	1
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ	3.53	.90	มาก	7
4. ผู้ปกครองไม่ให้การสนับสนุน	3.39	1.00	ปานกลาง	9
5. การขาดเรียนบ่อย ๆ	3.47	.84	ปานกลาง	8
6. การถูกลงโทษที่รุนแรง	3.31	.93	ปานกลาง	11
7. สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	3.07	1.03	ปานกลาง	12
8. ระดับสติปัญญาของผู้เรียน	3.32	.80	ปานกลาง	10
9. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่ดี	3.85	.94	มาก	2
10. การเบียดเบียนต่อการเรียน	3.54	.88	มาก	6
11. ความไม่ปลอดภัยในโรงเรียน	2.96	.98	ปานกลาง	13
12. นโยบายของโรงเรียนไม่ชัดเจน	2.65	1.08	ปานกลาง	14
13. ผู้เรียนมีปัญหาส่วนตัว	2.51	1.08	ปานกลาง	15
14. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมและไม่ได้รับความสนใจของผู้เรียน	3.71	.92	มาก	4
15. มีการย้ายโรงเรียนบ่อย ๆ	3.60	.87	มาก	5
ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา	3.28	.71	ปานกลาง	3
16. มีการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลและหาแนวทางแก้ไข	3.32	1.00	ปานกลาง	6
17. ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน	3.27	.90	ปานกลาง	9

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ	รวม			อันดับที่
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
18. มีการประชาสัมพันธ์นโยบายของโรงเรียนอย่างทั่วถึง	3.27	.88	ปานกลาง	9
19. ในโรงเรียนมีการอบรมให้ความรู้กับนักเรียนที่มีปัญหาการออกเรียนกลางคืน	2.71	1.21	ปานกลาง	13
20. ครู ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา	3.61	.99	มาก	2
21. ให้ความสำคัญกับผู้เรียนที่มีปัญหาและร่วมค้นหาแนวทางแก้ไข	3.23	1.04	ปานกลาง	12
22. จัดกิจกรรมที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนอย่างทั่วถึง	3.51	1.02	มาก	4
23. ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การออกเรียนกลางคืนมีการวางแผนร่วมกัน	3.85	.99	มาก	1
24. ให้การศึกษาแก่ชุมชนเกี่ยวกับ การออกเรียนกลางคืน	3.32	.92	ปานกลาง	6
25. ผู้ปกครองนักเรียนให้การสนับสนุน	3.51	.91	มาก	4
26. ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่ผู้เรียนทุกคน	3.26	.96	ปานกลาง	11
27. มีการประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบ เป็นระยะ	2.86	.98	ปานกลาง	14
28. ครูปรับปรุงเทคนิควิธีสอนให้เหมาะสม	2.69	1.05	ปานกลาง	15
29. ประชุมแต่งตั้งครูรับผิดชอบนักเรียนที่มีปัญหา	3.28	.96	ปานกลาง	8
30. มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	3.58	1.96	มาก	3
ด้านมาตรการป้องกันการออกกลางคืน	3.48	.73	ปานกลาง	1
31. ศึกษาสภาพและทิศทางในการดำเนินงานป้องกันการออกเรียนกลางคืน	3.82	.97	มาก	3
32. จัดบรรยายภาคในโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.61	1.07	มาก	7
33. จัดให้มีการส่งเสริมนักเรียนที่ทำความดี	3.23	1.05	ปานกลาง	11
34. จัดกิจกรรมเสริมการเรียน	3.00	1.13	ปานกลาง	14
35. จัดสรรวัสดุอุปกรณ์ให้กับนักเรียนที่มีปัญหา	3.59	.95	มาก	8

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ	รวม			อันดับที่
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
36. จัดให้มีบริการอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา	3.12	1.00	ปานกลาง	12
37. ขอความร่วมมือกับชุมชนในด้านวัสดุอุปกรณ์	3.06	1.05	ปานกลาง	13
38. จัดให้การนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นระบบ	3.78	.94	มาก	5
39. จัดให้มีการสำรวจข้อมูลนักเรียนในแต่ละตำบล	3.83	.99	มาก	2
40. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.81	.90	มาก	4
41. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้	3.37	1.05	ปานกลาง	9
42. จัดให้มีการวางแผนการป้องกัน การออกเรียนกลางคันร่วมกัน	4.00	.85	มาก	1
43. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เร้าความสนใจ ของผู้เรียน	3.67	1.03	มาก	6
44. จัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาชีพในท้องถิ่น	3.31	1.10	ปานกลาง	10
45. จัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนยากจน	2.97	1.10	ปานกลาง	15
รวมเฉลี่ย	3.38	.65	ปานกลาง	

จากตาราง 4 พบว่า ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีดังนี้คือ

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.91$) คือ บิดา มารดา เป็นสาเหตุสำคัญของการออกเรียนกลางคัน อันดับ 2 ($\bar{X} = 3.85$) คือ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่ดี และอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.79$) คือ สภาพแวดล้อมทางบ้านไม่เอื้ออำนวยต่อการมาเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.51$) คือ ผู้เรียนมีปัญหาส่วนตัว

2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.85$) คือ ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกเรียนกลางคันมีการวางแผนร่วมกัน อันดับ 2 ($\bar{X} = 3.61$) คือ ครูผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.58$) มีการสร้าง

ความสัมพันธ์อันดับระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.69$) คือ ครูปรับปรุงเทคนิควิธีสอนให้เหมาะสม

2. ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.00$) คือ จัดให้มีการวางแผนการป้องกันการออกเรียนกลางคันร่วมกัน อันดับ 2 ($\bar{X} = 3.83$) คือ จัดให้มีการสำรวจข้อมูลนักเรียนในแต่ละด้าน และอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.82$) คือ ศึกษาสภาพและทิศทางในการดำเนินงานป้องกันการออกเรียนกลางคัน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.97$) คือ จัดให้ทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนยากจน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพ

การออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามขอบข่ายงาน 3 ด้าน โดยรวม รายด้านและรายข้อ

รายการ	ครู		ผู้บริหารสถานศึกษา		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน	3.35	.61	3.68	.46	2.015*
1. สภาพแวดล้อมทางบ้านที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการมาเรียน	3.76	.87	4.20	.77	1.908
2. บิดา มารดา เป็นสาเหตุสำคัญของการออกเรียนกลางคัน	3.90	.79	4.13	.74	1.106
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ	3.53	.89	3.53	1.25	.006
4. ผู้ปกครองไม่ให้การสนับสนุน	3.37	1.00	3.67	.97	1.115
5. การขาดเรียนบ่อย ๆ	3.43	.84	4.07	.45	2.863**
6. การถูกลงโทษที่รุนแรง	3.28	.93	3.87	.74	2.397*
7. สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	3.02	1.02	3.80	1.04	2.873**
8. ระดับสติปัญญาของผู้เรียน	3.28	.78	3.93	.79	3.116**
9. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่ดี	3.80	.93	4.60	.73	3.259*
10. การเบียดเบียนต่อการเรียน	3.54	.87	3.53	1.25	.013
11. ความไม่ปลอดภัยในโรงเรียน	2.95	.99	3.13	.91	.713
12. นโยบายของโรงเรียนไม่ชัดเจน	2.67	1.09	2.33	.81	1.161
13. ผู้เรียนมีปัญหาส่วนตัว	2.55	1.09	2.00	.84	1.913
14. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมและไม่สร้างความสนใจของผู้เรียน	3.66	.92	4.40	.50	3.066**
15. มีการย้ายโรงเรียนบ่อย ๆ	3.57	.87	4.00	.92	1.851
ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา	3.26	.71	3.67	.58	2.153*
16. มีการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลและหาแนวทางแก้ไข	3.26	.98	4.27	.70	3.875**
17. ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน	3.25	.90	3.67	.81	1.757

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการ	ครู		ผู้บริหารสถานศึกษา		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
18. มีการประชาสัมพันธ์นโยบายของโรงเรียน อย่างทั่วถึง	3.21	.86	4.07	.70	3.722**
19. ในโรงเรียนมีการอบรมให้ความรู้กับนักเรียน ที่มีปัญหาการออกเรียนกลางคัน	2.71	1.19	2.73	1.53	.075
20. ครู ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไข ปัญหา	3.59	.99	3.93	.96	1.291
21. ให้ความสำคัญกับผู้เรียนที่มีปัญหาและร่วมกัน หาแนวทางแก้ไข	3.22	1.03	3.27	1.28	.157
22. จัดกิจกรรมที่สามารถตอบสนองความต้องการ ของนักเรียนอย่างทั่วถึง	3.46	1.00	4.20	1.01	2.753**
23. ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกเรียน กลางคันมีการวางแผนร่วมกัน	3.80	.99	4.60	.73	3.079**
24. ให้การศึกษาแก่ชุมชนเกี่ยวกับการ การออกเรียนกลางคัน	3.29	.90	3.80	1.08	2.091*
25. ผู้ปกครองนักเรียนให้การสนับสนุน	3.49	.90	3.80	1.08	1.265
26. ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่ผู้เรียนทุกคน	3.22	.96	3.73	.88	1.992*
27. มีการประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบ เป็นระยะ	2.85	.99	3.00	.84	.552
28. ครูปรับปรุงเทคนิควิธีสอนให้เหมาะสม	2.73	1.05	2.13	1.06	2.118*
29. ประชุมแต่งตั้งครูรับผิดชอบนักเรียนที่มีปัญหา	3.24	.96	3.87	.74	2.479*
30. มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียน กับชุมชน	3.56	.94	3.93	1.28	1.453
ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน	3.42	.70	4.26	.62	4.477*
31. ศึกษาสภาพและทิศทางในการดำเนินงานป้อง กันการออกเรียนกลางคัน	3.79	.98	4.33	.72	2.108*
32. จัดบรรยากาศในโรงเรียนให้เอื้อต่อ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.56	1.03	4.27	1.38	2.489*
33. จัดให้มีการส่งเสริมนักเรียนที่ทำความดี	3.16	1.03	4.13	.91	3.538**

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการ	ครู		ผู้บริหารสถานศึกษา		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
34. จัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้	2.94	1.11	4.00	1.00	3.591**
35. จัดสรรวัสดุอุปกรณ์ให้กับนักเรียนที่มีปัญหา	3.54	.94	4.40	.82	3.456
36. จัดให้มีบริการอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา	3.09	1.01	3.60	.50	1.933
37. ขอความร่วมมือกับชุมชนในด้านวัสดุอุปกรณ์	3.01	1.03	3.87	1.06	3.104**
38. จัดให้การนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นระบบ	3.71	.93	4.80	.41	4.483**
39. จัดให้มีการสำรวจข้อมูลนักเรียนในแต่ละด้าน	3.78	.99	4.47	.74	2.610*
40. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.74	.88	4.87	.35	4.895**
41. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้	3.32	1.05	4.00	.84	2.430*
42. จัดให้มีการวางแผนการป้องกัน การออกเรียนกลางคันร่วมกัน	3.96	.86	4.53	.51	2.547*
43. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างความสนใจ ของผู้เรียน	3.62	1.02	4.33	.81	2.618**
44. จัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาชีพในท้องถิ่น	3.24	1.08	4.33	.81	3.825**
45. จัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนยากจน	2.90	1.09	4.00	.84	3.806**
รวมเฉลี่ย	3.34	.64	3.87	.52	3.077**

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีดังนี้ คือ

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 5, 7, 8, และ 14 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 6 และข้อ 9 และมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในข้อ 1, 2, 3, 4, 10, 11, 12, 13 และข้อ 15

2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 16 , 18 , 22 , และข้อ 23 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 24 , 26 , 28 , และข้อ 29 และมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในข้อ 17 , 19 , 20 , 21 , 25 , 27 และข้อ 30

3. ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 33 , 34 , 35 , 37 , 38 , 40 , 43 , 44 และ 45 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 31 , 32 , 39 , 41 และข้อ 42 และมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในข้อ 36

สรุปโดยรวมจากตาราง 5 พบว่า ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกเรียนกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน ในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. แบบสัมภาษณ์

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีบุตรออกเรียนกลางคัน และอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในรอบความคิด 3 ด้าน มีดังนี้

คนที่ 1

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน มีความคิดเห็นว่า มาจากฐานะของผู้ปกครองไม่ดี ไม่มีที่ทำกินเป็นของตนเอง มีอาชีพรับจ้างรายวัน รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายส่งผลทำให้บุตรต้องออกเรียนกลางคันเพื่อมารับจ้างหารายได้ช่วยเหลือครอบครัว

2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา มีความคิดเห็นและยอมรับว่าผู้ปกครองเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ต้องออกเรียนกลางคัน มีความยินดีรับคำแนะนำจากทางโรงเรียนเพื่อรับการช่วยเหลือทางด้านทุนการศึกษา หรือการหารายได้ในระหว่างเรียนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา

3. ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน มีความเห็นว่า ควรมีการส่งเสริมครอบครัวที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นทุนในการศึกษาเล่าเรียนของบุตร และทางโรงเรียนควรจัดให้มีครูรับผิดชอบดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคล นอกจากนี้ควรจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์การศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาเป็นกรณีพิเศษ

คนที่ 2

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน มีความเห็นว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้บุตรต้องออกเรียนกลางคันมาจากฐานะทางบ้านไม่ดี จึงให้บุตรออกจากโรงเรียนเพื่อมาประกอบอาชีพรับจ้าง และนำไปช่วยเหลือครอบครัว
2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา มีความเห็นว่า ยินดีให้ความร่วมมือช่วยเหลือนักเรียนที่ออกกลางคันถ้าทางโรงเรียนขอความร่วมมือ
3. ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน มีความเห็นว่า ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการมีรายได้ระหว่างเรียนและปิดภาคเรียน จัดให้มีสวัสดิการ โดยให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนยากจน และจัดให้มีการดูแลเป็นกรณีพิเศษ

คนที่ 3

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน มีความเห็นว่า สาเหตุของการออกเรียนกลางคันเนื่องจาก ทางครอบครัวไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ต้องเช่าที่นาทำให้รายได้น้อยไม่เพียงพอกับรายจ่าย ฐานะยากจน ทำให้ต้องออกจากโรงเรียนเพื่อไปประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัว
2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา มีความเห็นว่า ทางโรงเรียนและผู้ปกครองจะต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาด้วยกัน โดยจัดให้มีการประชุมรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาด้วยกัน
3. ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน มีความเห็นว่า ทางโรงเรียนจะต้องมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีฐานะยากจน โดยจัดทุนการศึกษาและจัดสวัสดิการอื่น ๆ

คนที่ 4

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน มีความเห็นว่า สาเหตุการออกกลางคันเนื่องจาก เศรษฐกิจไม่ดี ฐานะทางครอบครัวไม่ดี มีรายได้น้อย นักเรียนขาดเรียนบ่อยเรียนไม่ทันเพื่อน อายเพื่อน จึงทำให้ต้องออกเรียนกลางคัน
2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา มีความเห็นว่า ครูควรมีการวางแผนร่วมกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหาการออกเรียนกลางคัน เพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาเป็นเฉพาะรายไป
3. ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน มีความเห็นว่า ทางโรงเรียนควรจัดสวัสดิการสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในทุกด้าน ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้ประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีบุตรออกเรียนกลางคันโดยตรง เพื่อทราบปัญหาที่ถูกต้องและชัดเจน

คนที่ 5

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน มีความเห็นว่า สาเหตุของการออกกลางคัน เนื่องจาก บิดาเสียชีวิต ไม่มีคนช่วยเหลือในการประกอบอาชีพทำให้มีรายได้น้อย ต้องออกมาช่วยมารดาประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงครอบครัว

2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา มีความเห็นว่า ผู้ปกครองควรจะได้รับทราบปัญหาร่วมกันกับทางโรงเรียน จัดให้มีการประชุมหรือวางแผนร่วมกันในการแก้ปัญหา การออกเรียนกลางคัน

3. ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน มีความเห็นว่า ทางโรงเรียนต้อง ตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบเป็นการเฉพาะ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้ประสานงานกับผู้ปกครอง และจัดให้มีระบบการดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด

คนที่ 6

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน มีความเห็นว่า สาเหตุของการออกกลางคัน เนื่องจาก เรื่องชู้สาว นักเรียนลักลอบมีเพศสัมพันธ์กันก่อนวัยอันควร ผู้ปกครองทราบเรื่อง จึงให้ออกจากโรงเรียน

2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา มีความคิดเห็นว่า ทางโรงเรียนควรมี การวางแผนร่วมกับผู้ปกครอง สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับบ้าน เพื่อหาแนวทาง ป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา

3. ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน มีความเห็นว่า ควรมี การจัดตั้งคณะกรรมการดูแลนักเรียนเป็นการเฉพาะกรณี และให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักเรียน ที่มีปัญหา

คนที่ 7

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน มีความเห็นว่า สาเหตุของการออกเรียน เนื่องจาก การตั้งครรภ์โดยไม่ได้ตั้งใจ ผู้ปกครองต้องให้ออกจากโรงเรียนและให้มาทำงาน หาเลี้ยงครอบครัวและบุตร

2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา มีความเห็นว่า ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ รับผิดชอบนักเรียนที่มีปัญหา มีการจัดสวัสดิการให้แก่นักเรียนเป็นรายกรณีและควรมีจัดให้มี ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง

3. ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน มีความเห็นว่า ควรมี การตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบนักเรียนที่มีปัญหา จัดสวัสดิการให้อย่างต่อเนื่อง และมีการติดตามอย่างใกล้ชิด

คนที่ 8

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน มีความเห็นว่า สาเหตุของการออกกลางคัน เนื่องจาก บิดามารดา แยกทางกัน ต้องอาศัยอยู่กับตายาย ขาดผู้สนับสนุนทางด้านทุนการศึกษาต้องออกจากโรงเรียน เพื่อไปประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองและครอบครัว
2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา มีความเห็นว่า โรงเรียนและผู้ปกครองควรมีการวางแผนร่วมกัน ผู้ปกครองจะต้องได้รับทราบปัญหาตลอดเวลาเพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน
3. ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน มีความเห็นว่า ทางโรงเรียน ต้องตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบ มีการจัดสวัสดิการ และมีระบบดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

คนที่ 9

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน มีความเห็นว่า สาเหตุของการออกกลางคัน เนื่องจาก การขาดเรียนบ่อย ๆ ทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน ถูกลงโทษจากทางโรงเรียน เป็นคนที่ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่ตั้งใจเรียน ประพฤติตัวไม่เหมาะสม
2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา มีความเห็นว่า ควรจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือหาเพื่อหาแนวทางช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีปัญหาาร่วมกัน ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ต้องให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง
3. ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน มีความเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะกรรมการดูแลนักเรียนที่มีปัญหาอย่างเป็นระบบ จัดให้มีทุนการศึกษาและจัดสวัสดิการอื่น ๆ แก่นักเรียนอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนที่มีบุตรออกกลางคัน และอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สามารถสรุป ได้ดังนี้

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน สาเหตุที่นักเรียนออกกลางคันคือ เพื่อหารายได้ให้ครอบครัว และเพื่อหารายได้ให้ตัวเอง ส่วนสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนออกกลางคันคือ ด้านเศรษฐกิจ และด้านผู้เรียน และบุคคลที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนออกกลางคันคือ ผู้ปกครองนักเรียน และสังคม
2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา การแก้ปัญหาการออกกลางคันมีขั้นตอนคือ การวางแผน และการประสานงาน ส่วนบุคคลที่ควรรับผิดชอบเกี่ยวกับการออกกลางคันคือ ผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง และการประสานงานเกี่ยวกับการออกกลางคันควรประสานกับผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการที่รับผิดชอบ
3. ด้านมาตรการในการป้องกันและแก้ไขการออกกลางคัน คือ มาตรการด้านการบริหารจัดการและมาตรการด้านอำนวยความสะดวก ส่วนบุคคลที่มีบทบาทหน้าที่ประสานงานกับชุมชนเกี่ยวกับการออกเรียนกลางคัน คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครู โดยการจัดตั้งกองทุนการศึกษาเพื่อช่วยเหลือนักเรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยเสนอข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. ความสำคัญของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ความสำคัญของการวิจัย

- ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ดังนี้
1. ใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อวางแผนกำหนดนโยบายการปฏิบัติงานของสถานศึกษา
 2. ใช้เป็นสารสนเทศในการแนะแนวการศึกษาต่อของสถานศึกษา
 3. ใช้เป็นข้อมูลเสนอต่อชุมชนได้เข้าใจปัญหา โดยเฉพาะต้องนำเสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อปรับนโยบายของสถานศึกษาต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากร ได้แก่ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ปกครองนักเรียน ในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในปีการศึกษา 2548 จำนวน 15 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 243 คน และผู้ปกครองนักเรียนตำบลละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 9 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 45 ข้อ นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามไปจำนวน 243 ฉบับ ได้รับกลับคืน 235 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.71
4. การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่เก็บได้ไปวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows และใช้สถิติวิเคราะห์ ดังนี้
 - 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และหาร้อยละ
 - 4.2 ข้อมูลความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาจัดอันดับความสำคัญ
 - 4.4 ข้อมูลการวิเคราะห์เปรียบเทียบใช้ t -test ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระแก่กัน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลเบื้องต้น เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของประชากร จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครูจำนวน 220 คน เป็นเพศหญิงสูงสุด จำนวน 125 คน อายุ 41 – 50 ปี สูงสุด จำนวน 120 คน วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีสูงสุด จำนวน 208 คน และที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน เป็นเพศชายทั้งหมด จำนวน 15 คน อายุ 41 – 50 ปี สูงสุด จำนวน 9 คน วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีสูงสุด จำนวน 12 คน
2. ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามข้อข้อย่อย 3 ด้าน ที่ได้จากแบบสอบถาม สรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 1 คือ บิดา มารดา เป็นสาเหตุสำคัญของการออกเรียนกลางคัน อันดับ 2 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่ดี อันดับ 3 สภาพแวดล้อมทางบ้านที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการมาเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้เรียนมีปัญหาส่วนตัว

2.2 ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 1 คือ ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกเรียนกลางคันมีการวางแผนร่วมกัน อันดับ 2 ครู ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา อันดับ 3 มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครูปรับปรุงเทคนิควิธีสอนให้เหมาะสม

2.3 ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน โดยรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 1 คือ จัดให้มีการวางแผนการป้องกันการออกเรียนกลางคันร่วมกัน อันดับ 2 จัดให้มีการสำรวจข้อมูลนักเรียนในแต่ละด้าน อันดับ 3 ศึกษาสภาพและทิศทางในการดำเนินงานป้องกันการออกเรียนกลางคัน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดให้ทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนยากจน

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อการออกกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบรายด้านพบว่า ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านสาเหตุของการออกกลางคัน และด้านการดำเนินการแก้ปัญหา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีบุตรออกเรียนกลางคันที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง จำนวน 3 ด้าน ที่ได้จากการสัมภาษณ์ สรุปได้ ดังนี้

4.1 ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน สาเหตุที่นักเรียนออกกลางคันคือ เพื่อหารายได้ให้ครอบครัวและเพื่อหารายได้ให้ตัวเอง ส่วนสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนออกกลางคันคือ ด้านเศรษฐกิจและด้านผู้เรียน และบุคคลที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนออกเรียนกลางคันคือ ผู้ปกครองนักเรียนและสังคม ตามลำดับ

4.2 ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา การแก้ปัญหาการออกกลางคันมีขั้นตอนคือการวางแผนและการประสานงาน ส่วนบุคคลที่ควรรับผิดชอบเกี่ยวกับการออกกลางคันคือ ผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง และการประสานงานเกี่ยวกับการออกกลางคันควรประสานกับผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการที่รับผิดชอบ ตามลำดับ

4.3 ด้านมาตรการในการป้องกันและแก้ไขการออกกลางคัน คือ มาตรการด้านการบริหารจัดการและมาตรการด้านอำนวยความสะดวก ส่วนบุคคลที่มีบทบาทหน้าที่ประสานงานกับชุมชนเกี่ยวกับการออกกลางคัน คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครู โดยการจัดตั้งกองทุนการศึกษาเพื่อช่วยเหลือนักเรียน ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองแฝง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามกรอบความคิดเห็น 3 ด้าน จากการสัมภาษณ์และจากการตอบแบบสอบถาม ทำให้ทราบความคิดเห็น อันจะเป็นข้อมูลนำไปสู่การวางแผนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการศึกษา ผู้วิจัยได้อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองแฝง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ รายงานพบว่า

1.1 ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน พบว่า ครูและผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นสาเหตุสำคัญของการออกเรียนกลางคัน รองลงมาคือฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่ดี และสภาพแวดล้อมทางบ้านที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการมาเรียน แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าเป็นสาเหตุสำคัญของการออกเรียนกลางคัน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่ดีและสภาพแวดล้อมทางบ้านไม่เอื้ออำนวยต่อการมาเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของลำเพย สุนธิ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐานสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติพบว่า สาเหตุที่นักเรียนออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานคือ ครอบครัว การขาดความเอาใจใส่จากผู้ปกครอง ผู้ปกครองมีฐานะไม่ดี รายได้ไม่เพียงพอ ส่วนงานวิจัยของธรรมนง สุพาณิซ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต ปีการศึกษา 2539 ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่นพบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนออกเรียนกลางคันคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและต้องหารายได้ช่วยพ่อแม่ สำหรับงานวิจัยของสำนักนโยบายและแผนการศึกษา (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเรียนกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า บุคคลที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนออกเรียนกลางคันคือ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง และปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมมีอิทธิพลต่อการออกเรียนกลางคัน ตลอดจนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2540 : 9 – 23) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกเรียนกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นคือ

บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก บิดา มารดาของครอบครัวของนักเรียนที่มีปัญหาการออกเรียนกลางคันส่วนใหญ่จะมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี มีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย บิดา มารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาเพียงพอที่จะดูแลบุตรหลานทางด้านการศึกษา จึงปล่อยให้บุตรหลานศึกษาเล่าเรียนเป็นไปตามธรรมชาติ เพราะว่าคุณเองจะต้องทำมาหากินด้วยความฝืดเคือง รายได้ไม่สมดุลกับรายจ่าย การประกอบอาชีพมักจะเป็นอาชีพประเภทรับจ้างรายวัน จะเร่ร่อนไปตามเมืองหลวงหรือเมืองต่าง ๆ ทำให้บุตรหลานต้องย้ายโรงเรียนตามผู้ปกครองไปด้วย เมื่อผู้เรียนต้องย้ายโรงเรียนบ่อย ๆ ทำให้เกิดปัญหาการเรียนไม่ต่อเนื่อง นักเรียนที่มีปัญหาเหล่านี้จึงมีความจำเป็นต้องขาดเรียนบ่อย ๆ เพื่อออกไปหารายได้ช่วยเหลือครอบครัวส่งผลต่อการเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ประกอบกับครูบางท่านไม่ได้ศึกษาปัญหาเด็กเป็นรายบุคคลให้ต้องแท้ ไม่เข้าใจเหตุผลที่แท้จริงของเด็ก มีการดูตำรากล่าวทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย หนีเรียนเรียนไม่ทันเพื่อน เกิดปัญหาทางด้านการเรียน จนทำให้เด็กต้องออกเรียนกลางคัน

จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองนักเรียน ควรตระหนักและให้ความสำคัญกับครอบครัวของนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านการออกเรียนกลางคัน โดยจัดให้มีทุนการศึกษา สำหรับนักเรียนยากจน ควรมีการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษา และชี้แจงให้เห็นความสำคัญของการศึกษา พร้อมทั้งกระตุ้นให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เร้าความสนใจและความต้องการของผู้เรียนอย่างเหมาะสม ตลอดทั้งแต่งตั้งครูรับผิดชอบนักเรียนที่มีปัญหาการออกเรียนกลางคัน เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนเป็นกรณีพิเศษ

1.2 ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา พบว่า ครูและผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นที่ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกเรียนกลางคันมีการวางแผนร่วมกัน รองลงมาคือ ครู ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และมีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกเรียนกลางคันมีการวางแผนร่วมกัน ครู ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และมีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณนง สุพาณิซ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต ปีการศึกษา 2539 ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่นพบว่า บุคคลที่ควรรับผิดชอบเกี่ยวกับการออกเรียนกลางคันคือ พ่อ แม่หรือผู้ปกครอง ควรให้ความรัก ความเข้าใจ ดูแลให้คำปรึกษา ส่วนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 75 – 90) ได้เสนอมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนออกเรียนกลางคันไว้ว่า บุคคลที่ควรรับผิดชอบเกี่ยวกับการออกเรียนกลางคันคือ ครู

ผู้ปกครอง ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กให้เข้าใจถึงสิทธิเด็กขั้นพื้นฐานที่พึงได้รับ สำหรับ อภิชาติ เสรณวิชัยกิจการ (2547 : 59 –64) กล่าวว่า การแก้ปัญหาหากการออกเรียนกลางคัน มีขั้นตอนคือ การวางแผน จัดสร้างทีมงานและความตระหนัก มีเจตคติที่ดีในการทำงานเป็นทีม ตลอดจนงานวิจัยของซูซาน (Susan. 2001 : 117) ได้ศึกษาการที่เด็กหลายคนต้องออกจาก กระบวนการศึกษาที่เร็วกว่าที่เขาคาดไว้พบว่า การประสานงานเกี่ยวกับการออกเรียนกลางคัน ควรประสานกับผู้ปกครอง เพราะผู้ปกครองจะมีส่วนช่วยให้เด็กได้เข้าใจในสังคมได้เป็นอย่างดี ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก การวางแผนเป็นกระบวนการบริหารงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะ ดำเนินการตามกิจกรรมหรือโครงการใด ๆ ก็ตาม กระบวนการวางแผนมีความสำคัญเพราะว่า การวางแผนจะกำหนดวิธีในการดำเนินงาน ทำให้ทราบว่าใครเป็นผู้ดำเนินงาน ดำเนินเมื่อไร เวลาไหน และมีงบประมาณเท่าใด เมื่อวางแผนการดำเนินงานแล้วก็ต้องมีการประสานงานกับ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการแก้ปัญหา นั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียน ควรจัดให้มีการประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหานักเรียนออกเรียนกลางคันอย่างถูกวิธี มีความเหมาะสม เพื่อที่จะรับรู้ปัญหาที่นักเรียนออกเรียนกลางคันอย่างต่อเนื่อง เพราะว่า ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็ก การดำเนินการแก้ปัญหาการออกเรียนกลางคันมีความจำเป็นต้องดำเนินการร่วมกันทุกฝ่าย จะมอบหมายให้ทางโรงเรียนฝ่ายเดียวดำเนินการแก้ปัญหาดังกล่าวนั้นก็ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรดังที่ คาดหวังไว้ได้ ทางโรงเรียนควรนำเสนอวิธีการแก้ปัญหาให้ผู้ปกครองทราบอย่างเป็นระบบ เพื่อจะได้หาทางดำเนินการแก้ปัญหาการออกเรียนกลางคันได้อย่างถูกต้องต่อไป และมีความจริงใจในการดำเนินการแก้ปัญหา จึงจะทำให้ปัญหาการออกเรียนกลางคันลดลงได้

1.3 ด้านมาตรการในการป้องกันการออกเรียนกลางคัน พบว่า ครูและ ผู้บริหารมีความเห็นว่า จัดให้มีการวางแผนการป้องกันการออกเรียนกลางคันร่วมกัน รองลงมา คือ จัดให้มีการสำรวจข้อมูลนักเรียนในแต่ละด้าน และศึกษาสภาพและทิศทางในการดำเนินงาน ป้องกันการออกเรียนกลางคัน แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า จัดให้มีการวางแผน การป้องกันการออกเรียนกลางคันร่วมกัน จัดให้มีการสำรวจข้อมูลนักเรียนในแต่ละด้าน และ ศึกษาสภาพและทิศทางในการดำเนินงานป้องกันการออกเรียนกลางคัน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 75 – 90) ได้เสนอแนะมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนออกกลางคัน ไว้ว่า มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานคือ มาตรการด้านการบริหารจัดการ และสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 4) กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็น การส่งเสริม พัฒนา ป้องกันแก้ไขปัญหาเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤติ และข้อคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการออกเรียนกลางคันของนักเรียนคือ ควรจัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา และการจัดตั้งกองทุนการศึกษาเพื่อช่วยเหลือนักเรียน ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในการวางแผนการป้องกันการออกเรียนกลางคัน จัดให้มีการสำรวจข้อมูลนักเรียนในแต่ละด้าน และศึกษาสภาพและทิศทางการดำเนินงานป้องกันการออกเรียนกลางคัน เพราะการทำงานร่วมกันที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้นั้น จะต้องเริ่มต้นที่การวางแผนอย่างเป็นระบบร่วมกัน จึงจะทำให้การดำเนินการป้องกันการออกเรียนกลางคันประสบความสำเร็จ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าปัญหาต่าง ๆ สามารถแก้ไขได้ด้วยการบริหารจัดการ นักเรียนที่มีปัญหาการออกเรียนกลางคัน จึงควรดำเนินการโดยจัดให้มีการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจะทำให้ทราบปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล และต้องมีคณะทำงาน มีความรับผิดชอบในการติดต่อประสานงานระหว่างบ้านกับโรงเรียน จัดบริการอาหารกลางวันแก่นักเรียนที่ขาดแคลนตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง จัดบริการอาหารเสริม (นม) ให้กับนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพอนามัย ตลอดทั้งส่งเสริมให้มีการร่วมมือประสานงานและให้ได้รับความช่วยเหลือจากบุคลากรและหน่วยงานทั้งทางภาครัฐและภาคเอกชน และประการสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องมีมาตรการอำนวยความสะดวก ดำเนินการโดยทางโรงเรียนจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ประชาชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา จัดให้มีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และปัจจัยที่จำเป็นในด้านการเรียนการสอน เช่น เครื่องแบบนักเรียน เครื่องเขียนแบบเรียนต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังต้องขอความร่วมมือจากชุมชน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และองค์กรเอกชนเพื่อขอรับการสนับสนุนด้านทรัพยากรทางการศึกษาแก่นักเรียนที่มีปัญหาและขาดแคลนให้เพียงพอและทั่วถึง ตลอดจนการจัดให้นักเรียนมีรายได้ในระหว่างเรียนเพื่อจุนเจือช่วยเหลือครอบครัวซึ่งมีฐานะทางการเงินไม่ดี และนักเรียนที่มีปัญหาทุกคนจะต้องได้รับการดูแลด้วยระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยมีแนวทางในการดำเนินงานคือ ศึกษาสภาพและทิศทางการดำเนินงาน การวางแผน การดำเนินงานตามแผน การนิเทศ กำกับ ติดตาม และการประเมินเพื่อทบทวน ซึ่งทั้งนี้ในกระบวนการดำเนินงานจะต้องอาศัยการบริหารแบบมีส่วนร่วม ทั้งทางด้านคณะครู ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาต้องรับรู้และเข้าใจร่วมกันมีแนวทางในการดำเนินงานที่ชัดเจนโดยจัดให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การเริ่มต้นวางแผน ทุกฝ่ายควรมีส่วนร่วมในการทำงาน ผู้บริหารสถานศึกษาควรบริหารโรงเรียนแบบยึดโรงเรียนเป็นฐาน (School-based Management) การแก้ปัญหาพร้อมกับทุกฝ่ายมีความสำคัญจึงทำให้การบริหารจัดการหรือดำเนินการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบหนึ่งที่สามารถ

นำมาแก้ปัญหาเด็กได้ ไม่ว่าจะ เป็นปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ปัญหาเด็กหนีเรียน และ ปัญหาเด็กออกเรียนกลางคันก็จะแก้ปัญหาได้ด้วยระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าว จึงทำให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพ และในที่สุดก็สามารถแก้ปัญหา การออกเรียนกลางคันได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพ การออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมพบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษามี ภารกิจที่จะต้องดำเนินการหลากหลาย การปฏิบัติงานจะเป็นวงกว้างไม่มีเวลาที่จะสัมผัสกับเด็ก ที่มีปัญหาการออกกลางคันโดยตรง ส่วนใหญ่จะเป็นการมอบหมายงานให้ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติ ซึ่งในสภาพการปัจจุบัน ผู้บริหารมีภารกิจมากมายที่จะต้องดำเนินการไม่ว่าจะเป็นด้าน การปฏิรูปการศึกษา ด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่นและหน่วยงานต้นสังกัด ส่วนครูจะมี โอกาสใกล้ชิดกับเด็กนักเรียนทำให้ทราบข้อมูลของเด็กเป็นรายบุคคล ตลอดทั้งฐานะความ เป็นอยู่ของครอบครัวนักเรียนที่มีปัญหาการออกเรียนกลางคัน อีกประการหนึ่งครูมักจะได้ หาช่องทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาเหล่านั้นก็จะทำให้ทราบสาเหตุของการออกกลางคัน การดำเนินการแก้ไขปัญหาและมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน จึงส่งผลทำให้ครูและ ผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้ ไปเป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อวางแผนกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันปัญหา การออกกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน
- 1.2 สถานศึกษาควรนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการแนะแนวการศึกษา เพื่อเป็นการแก้ปัญหาการออกกลางคัน
- 1.3 สถานศึกษาควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปสร้างความเข้าใจกับชุมชน เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาการออกกลางคัน
- 1.4 ครูและผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้ ไปพัฒนาและ ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สนองความต้องการของนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับ การออกกลางคัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างเฉพาะในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เท่านั้น ผลการวิจัยอยู่ในขอบเขตจำกัด ฉะนั้น จึงควรมีการวิจัยโดยขยายขอบเขตของประชากรให้ครอบคลุมไปยังเขตพื้นที่อื่น ๆ ทั่วประเทศ

2.2 ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน

2.3 ควรส่งเสริมการวิจัยเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนในเขตชุมชนเมือง และในเขตพื้นที่อื่น ๆ ทั่วประเทศ

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

- กรมสามัญศึกษา. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ
การวิเคราะห์สาระสำคัญ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สถาบันวิจัยสังคม. (2543). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการ
ศึกษาวิจัยวิเคราะห์สถานการณ์แรงงานเด็กในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ :
حسن.ปอยท์ กราฟิค.
- ธรรมนอง สุวพานิช. (2540). รายงานการวิจัยเรื่องสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน
โครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต. ขอนแก่น : วิทยาลัยเกษตร
และเทคโนโลยีขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์. (2542, เมษายน). "ปฏิรูปการศึกษาไทย : อะไรคือความหวัง,"
วิทยาจารย์. 98(1) : 17 – 18.
- ปรีชา กันธิยะ. (2537). วิเคราะห์แนวคิดและนโยบายของรัฐและความคิดเห็นของชุมชน
เกี่ยวกับการขยายโอกาสทางการศึกษา. (ซีดี – รม). วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(การศึกษานอกระบบ). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
แหล่งที่มา : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์.
- พนม พงษ์ไพบูลย์. (2543, มิถุนายน – กรกฎาคม). "การพัฒนางานแนะแนว
ในยุคปฏิรูปการศึกษา," ข่าวราชการครู. 20(5) : 17.
- พินิจดา วีระชาติ. (2542). การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. กรุงเทพฯ :
โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ประยุทธ์ ปยุตโต). (2546, 1 มกราคม). มติชน. หน้า 13.
- พิพัฒน์ วิเชียรสวรรณ. (2542). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปัจจุบัน.
กรุงเทพฯ : เดอะบุคส์.
- เพิ่มวุฒิ บุษปามาตะนัง. (2543, มกราคม). "ครูไทยในสหัสวรรษใหม่," วิชาการ. 3(1) : 51.
- ภาวิดา ธาราศรีสุทะ และคนอื่น ๆ. (2542). หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- สำนักงานแรงงานจังหวัดบุรีรัมย์. (2542). วิเคราะห์สถานการณ์แรงงานเด็ก. บุรีรัมย์ : สำนักงานแรงงานจังหวัดบุรีรัมย์.
- ลำเพย สนธิ. (2539). ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย ดันศิริ. (2542). คำอธิบายพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วิทยุชน.
- สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2543). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาวิจัยวิเคราะห์สถานการณ์แรงงานเด็กในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : หสน.ปอยท์ กราฟิค
- สนอง เกรือมาก. (2543, ตุลาคม). "ทางเลือกใหม่ในการปฏิรูปการศึกษา," วิชาการ. 3(10) : 70.
- สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. (2543). รายงานการจัดการศึกษาประจำปีการศึกษา 2543. บุรีรัมย์ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). คู่มือการดำเนินงานและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยข้อตกลงระหว่าง สปช. และ ILO – IPEC. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- (2543). โครงการส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทครูผู้สอนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้แรงงานเด็กที่ไม่เป็นธรรม. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- (2543). มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : บางกอกบล๊อค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). การออกกลางคันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักนโยบายและแผนการศึกษา. (2540). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2540). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคัน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อภิชาติ เศรษฐ์วิชัยกิจการ. (2547, เมษายน – มิถุนายน). "ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน,"
วารสารวิชาการ. 7(2) : 59 –64.
- Best, J. W. (1963). **Research in Education**. New Jersey : Prentice – Hall.
- Catterall. (1986). **School Dropouts : Policy Prospects Charleston**. WV : Appalachia
Educational Laboratory PPC.
- Guzman, R. R. C. (2001). **Evaluation of Interpersonal Variables on Success
in the High School Equivalency Program and the General Equivalence
Diploma Program with an Emphasis on Hispanic :Dropout Issues**.
(Online). Available : [http : //WWWlib.umi.com](http://WWWlib.umi.com).
- Hains, S. L. (2001). **An Emerging Voice : A Study Using Traditional Aboriginal
Research Methods to Better Understand why Native Students Drop out of
Schools**. (Online). Available : [http : //WWWlib.umi.com](http://WWWlib.umi.com).
- Hall, S. P. (2001). **Alienated and At-risk Students : Alternative High School
Strategies that Mediate**. (Online). Available : [http : //WWWlib.umi.com](http://WWWlib.umi.com).
- Moffitt, T. and Others. (1981, June). "Socioeconomic Status, IQ. and Delinquency,"
Journal of Abnormal Psychology. 90(17) : 152 – 156.
- Susan, R. (2001). **A Comparative Analysis of High School Experiences of
Urban African American Female At-risk Who Remain in High School Until
Graduation and those Who Leave High School Prior to Graduation**.
(Online). Available : [http : //WWWlib.umi.com](http://WWWlib.umi.com).

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๖๒

สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน คุณสุพจน์ สิ้นสว่างศ์วัฒน์

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานกรณีศึกษาในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)

อธิการบดีสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๖๒

สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจيزة ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน คุณดำรงรักษ์ สิงหสุรศักดิ์

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานกรณีศึกษาในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)

อธิการบดีสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๖๒

สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน คุณมานัส เวียงวิเศษ

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานกรณีศึกษาในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)

อธิการบดีสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๗๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่บุรีรัมย์ เขต 3

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อการออกเรียนกลางคัน เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง และตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมการศึกษาค้นคว้า ในขณะนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในกาทดลองใช้แบบสอบถามก่อนที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองมะเขือ

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านสมสนุก

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านสวายสอ (ประชาบูรณะ)

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองไผ่

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านโนนแดง

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื้อมกลาง)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนสะแกโพรงอนุสรณ์

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองแฝง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื้อมกลาง)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนสองห้องพิทยาคม

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดบ้านเมืองผาง

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองผาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื้อมกลาง)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๗๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดบ้านเมืองคู่

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองแฝง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๔๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านโคกกลาง

ด้วยนายสุชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื้อมกลาง)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านโคกระกาน้อย

ด้วยนายสุชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เขื่อมกลาง)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกระเต็ง

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านตลาดชัย

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านร่มไทร

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๕๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๕๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๗๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองสองห้อง

ด้วยนายสุรชาติ กองธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กรณีศึกษาการออกเรียนกลางคันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรง ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๕๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง

ความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพ
การออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขต
ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

โดย

นายสุรชาติ กองธรรม

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยเรื่อง
ความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพ
การออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขต
ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

คำชี้แจง

1. ผู้ให้สัมภาษณ์คือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีบุตรออกเรียนกลางคัน อาศัยอยู่ในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
2. แบบสัมภาษณ์มี 3 ด้าน คือ
 - ด้านที่ 1 ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน
 - ด้านที่ 2 ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา
 - ด้านที่ 3 ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน
3. ข้อมูลนี้ใช้เพื่อการวิจัยและเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม ถือเป็นความลับ ไม่มีผลกระทบต่อกรปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่ประการใด

1. ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า.....

2. ด้านการดำเนินการแก้ปัญหาการออกกลางคัน

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า.....

3. ด้านมาตรการในการป้องกันและแก้ไข

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง

ความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพ
การออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขต
ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

โดย

นายสุรชาติ กองธรรม

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง
ความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพ
การออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขต
ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้คือ ครูและผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่ตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
2. แบบสอบถามมี 2 ตอนคือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
3. ข้อมูลนี้ใช้เพื่อการวิจัยและเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม ถือเป็นความลับ ไม่มีผลกระทบต่อกรปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่ประการใด

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

- () ชาย
() หญิง

2. อายุ

- () 30 - 40 ปี
() 41 - 50 ปี
() 51 ปีขึ้นไป

3. ตำแหน่ง

- () ครู
() ผู้บริหารสถานศึกษา

4. วุฒิการศึกษา

- () ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี
() ระดับปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียน
เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องได้ระดับที่เป็นจริงสำหรับตัวท่าน

5 หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 หมายถึง	เห็นด้วย
3 หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1 หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อที่	ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ด้านสาเหตุของการออกกลางคัน สภาพแวดล้อมทางบ้านที่ไม่เอื้ออำนวยต่อ การมาเรียน.....					
2.	บิดา มารดา เป็นสาเหตุสำคัญของ การออกเรียนกลางคัน.....					
3.	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ.....					
4.	ผู้ปกครองไม่ให้การสนับสนุน.....					
5.	การขาดเรียนบ่อย ๆ.....					
6.	การถูกลงโทษที่รุนแรง.....					
7.	สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนไม่เอื้ออำนวย ต่อการเรียนรู้.....					
8.	ระดับสติปัญญาของผู้เรียน.....					
9.	ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่ดี.....					
10.	การเบียดเบียนต่อการเรียน.....					
11.	ความไม่ปลอดภัยในโรงเรียน.....					
12.	นโยบายของโรงเรียนไม่ชัดเจน.....					
13.	ผู้เรียนมีปัญหาส่วนตัว.....					
14.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสม และไม่เร้าความสนใจของผู้เรียน.....					
15.	มีการย้ายโรงเรียนบ่อย ๆ.....					

ข้อที่	ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
16.	ด้านการดำเนินการแก้ปัญหา มีการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล และหาแนวทางแก้ไข.....					
17.	ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับ บริบทของแต่ละโรงเรียน.....					
18.	มีการประชาสัมพันธ์นโยบายของโรงเรียน อย่างทั่วถึง.....					
19.	ในโรงเรียนมีการอบรมให้ความรู้กับนักเรียน ที่มีปัญหาการออกเรียนกลางคัน.....					
20.	ครู ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหา.....					
21.	ให้ความสำคัญกับผู้เรียนที่มีปัญหาและร่วมกัน หาแนวทางแก้ไข.....					
22.	จัดกิจกรรมที่สามารถตอบสนองความต้องการ ของนักเรียนอย่างทั่วถึง.....					
23.	ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกเรียนกลางคัน มีการวางแผนร่วมกัน.....					
24.	ให้การศึกษาแก่ชุมชนเกี่ยวกับ การออกเรียนกลางคัน.....					
25.	ผู้ปกครองนักเรียนให้การสนับสนุน.....					
26.	ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่ผู้เรียนทุกคน.....					
27.	มีการประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบ เป็นระยะ.....					
28.	ครูปรับปรุงเทคนิควิธีการสอนให้เหมาะสม.....					
29.	ประชุมแต่งตั้งครูรับผิดชอบนักเรียนที่มีปัญหา.....					
30.	มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชน.....					

ข้อที่	ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
31.	ด้านมาตรการการป้องกันการออกกลางคัน ศึกษาสภาพและทิศทางในการดำเนินงานป้องกันการ การออกเรียนกลางคัน.....					
32.	จัดบรรยากาศในโรงเรียนให้เอื้อต่อ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....					
33.	จัดให้มีการส่งเสริมนักเรียนที่ทำความดี.....					
34.	จัดกิจกรรมเสริมการเรียน.....					
35.	จัดสรรวัสดุอุปกรณ์ให้กับนักเรียนที่มีปัญหา.....					
36.	จัดให้มีบริการอาหารกลางวันสำหรับนักเรียน ที่มีปัญหา.....					
37.	ขอความร่วมมือกับชุมชนในด้านวัสดุอุปกรณ์.....					
38.	จัดให้การนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นระบบ.....					
39.	จัดให้มีการสำรวจข้อมูลนักเรียนในแต่ละด้าน.....					
40.	จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....					
41.	จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้.....					
42.	จัดให้มีการวางแผนการป้องกันการออกเรียน กลางคันร่วมกัน.....					
43.	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เร้าความสนใจ ของผู้เรียน.....					
44.	จัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาชีพในท้องถิ่น.....					
45.	จัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนยากจน.....					

ภาคผนวก ง

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ข้อที่	t-test for Equality of Mean	
	t	Sig (2-tailed)
Q1	4.194	.000
Q2	2.366	.025
Q3	1.962	.060
Q4	1.898	.068
Q5	3.638	.001
Q6	4.938	.000
Q7	5.671	.000
Q8	6.070	.000
Q9	6.594	.000
Q10	2.982	.006
Q11	3.076	.005
Q12	3.247	.003
Q13	2.600	.015
Q14	2.324	.028
Q15	4.937	.000
Q16	2.320	.028
Q17	3.598	.001
Q18	3.532	.001
Q19	2.250	.032
Q20	2.133	.042
Q21	2.619	.014
Q22	4.943	.000
Q23	5.084	.000
Q24	2.975	.006
Q25	3.055	.005
Q26	3.550	.001
Q27	2.856	.008

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ข้อที่	t-test for Equality of Mean	
	t	Sig (2-tailed)
Q28	2.402	.023
Q29	4.141	.000
Q30	2.991	.006
Q31	3.638	.001
Q32	4.600	.000
Q33	5.143	.000
Q34	5.699	.000
Q35	6.436	.000
Q36	6.070	.000
Q37	5.972	.000
Q38	4.432	.000
Q39	5.047	.000
Q40	6.070	.000
Q41	3.014	.005
Q42	2.369	.025
Q43	3.982	.000
Q44	5.602	.000
Q45	3.696	.001

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Item – Total Statistics

	Scale Mean If Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected- Item- Total Correlation	Alpha If Item Deleted
Q1	154.5667	849.6333	.6980	.9709
Q2	155.0000	846.3448	.5995	.9713
Q3	15.0333	855.4126	.5050	.9716
Q4	15.1667	857.4540	.4573	.9718
Q5	155.0333	854.3092	.6314	.9711
Q6	155.0000	849.9310	.7194	.9709
Q7	155.1000	848.7828	.6788	.9708
Q8	155.0667	850.1333	.7112	.9708
Q9	154.4333	848.4609	.7325	.9712
Q10	155.1667	857.0402	.5785	.9708
Q11	155.5333	848.1885	.7120	.9709
Q12	156.0000	846.0690	.6812	.9712
Q13	156.2333	852.3230	.5985	.9712
Q14	154.7000	846.8379	.5116	.9710
Q15	154.7000	854.9759	.6590	.9714
Q16	154.9333	860.6851	.5421	.9707
Q17	155.2667	849.7885	.7669	.9709
Q18	155.2000	853.2000	.6870	.9717
Q19	155.9333	851.9264	.4922	.9714
Q20	154.9000	847.9552	.5667	.9716
Q21	155.2000	856.3724	.4907	.9703
Q22	155.0000	829.0345	.8420	.9707
Q23	154.6000	837.2138	.7306	.9709
Q24	155.2000	848.5793	.6864	.9710
Q25	155.0000	855.7931	.6678	.9710
Q26	155.0667	858.5471	.6815	.9710
Q27	155.6333	859.5506	.5116	.9715
Q28	155.9667	854.7230	.5195	.9715

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Item – Total Statistics

	Scale Mean If Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected- Item- Total Correlation	Alpha If Item Deleted
Q29	155.1667	840.9023	.8567	.9703
Q30	154.9667	854.8609	.5349	.9714
Q31	154.8333	856.1437	.5958	.9712
Q32	154.9667	830.9299	.8159	.9704
Q33	155.3000	833.1828	.8332	.9703
Q34	155.2667	822.1333	.8674	.9701
Q35	154.7667	852.0471	.7293	.9708
Q36	155.4667	844.6023	.8193	.9705
Q37	155.4000	842.6621	.7708	.9706
Q38	154.3667	859.4816	.5313	.9714
Q39	154.6667	847.2644	.6329	.9711
Q40	154.4667	846.5333	.7815	.9706
Q41	154.9333	855.3747	.5697	.9713
Q42	154.4333	867.4954	.4592	.9716
Q43	154.6667	852.7126	.5822	.9713
Q44	154.8333	841.7989	.7278	.9707
Q45	155.2667	843.6506	.6279	.9711

N of cases = 30.0 N of Items = 45

Alpha = .9716

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นายสุรชาติ กองธรรม
วันเดือนปีเกิด	24 มีนาคม 2496
สถานที่เกิด	32 หมู่ที่ 2 ตำบลลุดเหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	120 หมู่ที่ 19 ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000 โทรศัพท์ 0-4461-3476
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนสองห้องพิทยาคม
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสองห้องพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2507 ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ้านก้นทา ตำบลลุดเหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2516 ระดับ 4 โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่วัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2519 ประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างก่อสร้าง (ป.วช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2521 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงช่างก่อสร้าง (ป.วส.) วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2526 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ พ.ศ. 2549 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์